

Dansk udgave

Retsforskrifter

58. årgang

17. februar 2015

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/242 af 9. oktober 2014 om detaljerede regler for arbejdet i de rådgivende råd, der oprettes inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik** 1
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/243 af 13. februar 2015 om ændring af bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008 for så vidt angår oplysningerne om USA i listen over tredjelande, områder, zoner og segmenter, hvorfra import til eller transit gennem Unionen af visse fjerkræprodukter er tilladt i forbindelse med højpåstøt influenza ⁽¹⁾** 5
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/244 af 16. februar 2015 om godkendelse af quinolingult som fodertilsætningsstof til dyr, der ikke er bestemt til fødevareproduktion ⁽¹⁾** 8
- ★ **Kommissionens forordning (EU) 2015/245 af 16. februar 2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) for så vidt angår listen for 2016 over sekundære målvariable om adgang til tjenesteydelser ⁽¹⁾** 11
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/246 af 16. februar 2015 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 21

AFGØRELSER

- ★ **Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2015/247 af 10. februar 2015 om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) (EUPOL AFGHANISTAN/1/2015)** 24

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Kommissionens afgørelse (EU) 2015/248 af 15. oktober 2014 om foranstaltningerne i SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) gennemført af Den Slovakiske Republik for Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) og Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) (meddelt under nummer C(2014) 7277)⁽¹⁾** 25
- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/249 af 10. februar 2015 om forlængelse af gyldigheden af beslutning 2006/502/EF om et krav til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets (meddelt under nummer C(2015) 603)⁽¹⁾** 41
- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/250 af 13. februar 2015 om ændring af bilag I og II til beslutning 2004/558/EF for så vidt angår status som værende fri for infektiøs bovin rhinotracheitis for delstaterne Sachsen, Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg-Vorpommern i Tyskland (meddelt under nummer C(2015) 706)⁽¹⁾** 43
- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/251 af 13. februar 2015 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater (meddelt under nummer C(2015) 710)⁽¹⁾** 46
- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/252 af 13. februar 2015 om ændring af bilag II til beslutning 2007/777/EF for så vidt angår oplysningerne om USA i listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra import af kødprodukter og behandlede maver, blærer og tarme til Unionen er tilladt i forbindelse med højpatogen aviær influenza (meddelt under nummer C(2015) 714)⁽¹⁾** 52
- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/253 af 16. februar 2015 om fastsættelse af bestemmelser om prøvetagning og rapportering i henhold til Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer** 55

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/242

af 9. oktober 2014

om detaljerede regler for arbejdet i de rådgivende råd, der oprettes inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ⁽¹⁾ særlig artikel 45, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013, særlig artikel 43, skal der oprettes rådgivende råd, som skal fremme en afbalanceret repræsentation af alle aktører i fiskeri- og akvakultursektoren og bidrage til realiseringen af den fælles fiskeripolitiks mål.
- (2) De rådgivende råd kan fremsætte henstillinger og forslag til Kommissionen og medlemsstaterne om spørgsmål, der vedrører forvaltningen af fiskeriet og de socioøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og akvakultur. De kan underrette Kommissionen og medlemsstaterne om problemer, der vedrører forvaltningsmæssige, socioøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og akvakultur inden for deres geografiske område eller kompetenceområde, og i tæt samarbejde med forskere bidrage til at indsamle, levere og analysere data, der er nødvendige for udarbejdelsen af bevarelsesforanstaltninger.
- (3) Ved Rådets afgørelse 2004/585/EF ⁽²⁾ oprettes der syv regionale rådgivende råd, og ved bilag III til forordning (EU) nr. 1380/2013 oprettes der fire nye rådgivende råd.
- (4) Eftersom der ved forordning (EU) nr. 1380/2013 oprettes nye rådgivende råd, bør der fastlægges en procedure, som skal følges i forbindelse med påbegyndelsen af arbejdet i disse råd.
- (5) Eftersom disse rådgivende råd forventes at komme til at spille en meget vigtig rolle for den regionaliserede fælles fiskeripolitik, bør det i overensstemmelse med principperne for god forvaltningspraksis, jf. artikel 3, litra b) og f), i forordning (EU) nr. 1380/2013, også sikres, at rådenes struktur resulterer i en afbalanceret repræsentation af alle med en legitim interesse i fiskeriet, herunder også de ikke-industrielle flåder og i givet fald akvakultursektoren, jf. nævnte forordnings artikel 43, stk. 1.
- (6) Det ikke-industrielle fiskeri spiller en vigtig social, økonomisk, miljømæssig og kulturel rolle i mange kystsamfund i Den Europæiske Union. Det bør derfor sikres, at repræsentanterne for dette fiskeri kan deltage effektivt i de rådgivende råds arbejde, bl.a. ved at der ydes et bidrag til de omkostninger og det indkomsttab, som deltagelsen kan resultere i.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2004/585/EF af 19. juli 2004 om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik (EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17).

- (7) For at sikre, at de rådgivende råd fungerer effektivt, og at de samarbejder med berørte parter fra tredjelande, skal rådene kunne tilpasse deres arbejdsmetoder og godtgøre disse parters udgifter afhængigt af den enkelte situation

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der detaljerede regler for de rådgivende råds virkemåde, jf. artikel 43 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

- 1) »berørt medlemsstat«: en medlemsstat, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 22, i forordning (EU) nr. 1380/2013, i et rådgivende råds kompetenceområde som defineret i artikel 1 i bilag III til forordning (EU) nr. 1380/2013. Når det gælder det rådgivende råd for akvakultur og det rådgivende råd for markederne, forstås der ved »berørt medlemsstat« samtlige medlemsstater i Den Europæiske Union.
- 2) »brancheorganisationer«: en organisation, der repræsenterer fiskere og, når det gælder det rådgivende råd for akvakultur, akvakulturbrugere og repræsentanter for forarbejdnings- og afsætningssektorerne
- 3) »andre interessegrupper«: repræsentanter for andre grupper end brancheorganisationer, der er berørt af den fælles fiskeripolitik, navnlig miljøorganisationer og forbrugergrupper.

Artikel 3

Påbegyndelse af arbejdet i de nye rådgivende råd

1. Brancheorganisationer og andre interessegrupper med interesse i et af de rådgivende råd, der er omhandlet i artikel 43, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 indgiver en fælles ansøgning til Kommissionen om påbegyndelsen af arbejdet i det respektive rådgivende råd. Den fælles ansøgning skal være i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens mål og principper som fastlagt i forordning (EU) nr. 1380/2013, navnlig artikel 43, stk. 1, og bilag III, og skal omfatte:

- a) en formålserklæring
- b) driftsprincipper
- c) en forretningsorden
- d) en liste over brancheorganisationer og andre interessegrupper.

2. Efter at have kontrolleret, at den fælles ansøgning er i overensstemmelse med reglerne i forordning (EU) nr. 1380/2013, navnlig bilag III, og med reglerne i nærværende forordning, sender Kommissionen ansøgningen til de berørte medlemsstater senest to måneder efter modtagelsen. Kommissionen kan foreslå ændringer til den fælles ansøgning for at sikre, at den er i overensstemmelse med alle de krav, der er henvist til i denne artikel.

3. De berørte medlemsstater afgør, om ansøgningen er undertegnet af repræsentative brancheorganisationer og andre interessegrupper, og meddeler Kommissionen deres samtykke senest en måned efter modtagelsen af den fælles ansøgning. Kommissionen kan på grundlag af disse medlemsstaters bemærkninger bede om yderligere ændringer eller præciseringer.

4. Kommissionen offentliggør en meddelelse om påbegyndelsen af arbejdet i hvert nyt rådgivende råd i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven. Den offentliggør først oplysningerne, når samtlige krav nævnt i stk. 1, er opfyldt. Det rådgivende råd påbegynder sit arbejde på den dato, der er angivet i meddelelsen, og som ikke må ligge forud for datoen for offentliggørelsen af meddelelsen.

Artikel 4

Det rådgivende råds struktur og organisation

1. Det rådgivende råds struktur og organisation skal tillige med bestemmelserne i artikel 43, stk. 1, og artikel 45, stk.1-3, i og bilag III til forordning (EU) nr. 1380/2013 være i overensstemmelse med denne artikels stk. 2-6.
2. Et rådgivende råds generalforsamling skal:
 - a) vedtage en forretningsorden for det rådgivende råd
 - b) træde sammen mindst én gang om året for at godkende det rådgivende råds årsrapport, årlige strategiplan og årlige budget.
3. Generalforsamlingen udpeger en bestyrelse på højst 25 medlemmer. Generalforsamlingen kan efter høring af Kommissionen beslutte at udpege en bestyrelse på højst 30 medlemmer for at sikre, at den ikke-industrielle flåde er ordentligt repræsenteret.
4. Med henblik på en ligelig og bred repræsentation af alle de berørte parter sikrer generalforsamlingen under hensyntagen til disses økonomiske formåen, at der fastsættes rimelige medlemsgebyrer.
5. Bestyrelsen skal:
 - a) lede og administrere det rådgivende råds arbejde, jf. artikel 44, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - b) udarbejde årsrapporten, den årlige strategiplan og det årlige budget
 - c) vedtage henstillinger og forslag som omhandlet i artikel 44, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.
6. Generalforsamlingen og bestyrelsen skal sørge for, at alle berørte parter er ligeligt og bredt repræsenteret, i givet fald med særlig fokus på den ikke-industrielle flåde. Antallet af repræsentanter for den ikke-industrielle flåde, bør afspejle denne flådes andel af fiskerisektoren i de pågældende medlemsstater.

Artikel 5

Arbejdsmetoder

Ved fastlæggelsen af arbejdsmetoderne bestræber hvert enkelt rådgivende råd sig på at sikre, at alle medlemmer deltager effektivt og fuldt ud ved hjælp af moderne it-kommunikationsmidler og ved at tilbyde tolkning og oversættelse.

Artikel 6

Finansielle bidrag fra de rådgivende råd

1. De rådgivende råd skal foruden godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter tilbyde fiskere, der repræsenterer den ikke-industrielle flådes organisationer, yderligere godtgørelse, således at de kan deltage effektivt i rådets arbejde. Sådanne godtgørelser skal være behørigt begrundede i hvert enkelt tilfælde.
2. De rådgivende råd kan, når der indbydes observatører fra tredjelande som omhandlet i punkt 2, litra k), i bilag III til forordning (EU) nr. 1380/2013, bidrage til disse observatørers rejse- og opholdsudgifter på samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

*Artikel 7***Støtte fra medlemsstaterne**

Medlemsstaterne kan yde passende teknisk, logistisk og finansiel støtte til de rådgivende råds virke.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/243**af 13. februar 2015****om ændring af bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008 for så vidt angår oplysningerne om USA i listen over tredjelande, områder, zoner og segmenter, hvorfra import til eller transit gennem Unionen af visse fjerkræprodukter er tilladt i forbindelse med højpatogen aviær influenza****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽¹⁾, særlig artikel 8, indledningen, artikel 8, nr. 1), første afsnit, artikel 8, nr. 4), og artikel 9, stk. 4, litra c),under henvisning til Rådets direktiv 2009/158/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ⁽²⁾, særlig artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 2, og artikel 25, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 798/2008 ⁽³⁾ er der fastsat krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat ved import til og transit, herunder oplagring under transit, gennem Unionen af fjerkræ og fjerkræprodukter (i det følgende benævnt »varerne«). Varerne må kun importeres til og føres i transit gennem Unionen fra tredjelande, områder, zoner og segmenter, der er opført i kolonne 1 og 3 i skemaet i del 1 i bilag I.
- (2) Ved forordning (EF) nr. 798/2008 er der også fastsat betingelser for, hvornår et tredjeland, et område, en zone eller et segment kan betragtes som fri(t) for højpatogen aviær influenza (HPAI).
- (3) USA er opført i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008 som et tredjeland, hvorfra import af og transit gennem Unionen af varerne er tilladt fra hele landet.
- (4) En aftale mellem Unionen og USA ⁽⁴⁾ giver mulighed for en hurtig, gensidig anerkendelse af regionaliseringsforanstaltninger i tilfælde af sygdomsudbrud i EU eller i USA (i det følgende benævnt »aftalen«).
- (5) Den 19. december 2014 bekræftede USA tilstedeværelsen af HPAI af subtype H5N8 i en fjerkræbedrift i Douglas County i staten Oregon og den 3. januar 2015 af HPAI af subtype H5N2 i en fjerkræbedrift i staten Washington. Det er derfor ikke længere muligt at betragte hele det pågældende tredjeland som frit for HPAI. Veterinærmyndighederne i USA suspendede øjeblikkeligt udstedelsen af veterinærcertifikater for sendinger af fjerkræprodukter bestemt for import til eller transit gennem Unionen. USA har også gennemført sanering med henblik på at bekæmpe HPAI og begrænse spredning heraf.
- (6) USA har indsendt oplysninger om den epidemiologiske situation i landet og de foranstaltninger, det har truffet for at forhindre yderligere spredning af HPAI, og Kommissionen har nu evalueret disse oplysninger. På grundlag af denne evaluering samt de forpligtelser, der er fastsat i aftalen, og de garantier, der er blevet stillet af USA, er det rimeligt at konkludere, at det burde være tilstrækkeligt til at dække de risici, der er forbundet med indførsel af varerne til Unionen, at restriktionerne for indførsel af varer til Unionen begrænses til det område i staten Oregon,

⁽¹⁾ EFTL 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ EUTL 343 af 22.12.2009, s. 74.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 798/2008 af 8. august 2008 om fastlæggelse af en liste over tredjelande, områder, zoner og segmenter, hvorfra fjerkræ og fjerkræprodukter kan importeres til og sendes i transit gennem Fællesskabet, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat (EUTL 226 af 23.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om sundhedsforanstaltninger til beskyttelse af folke- og dyresundheden i samhandelen med levende dyr og animalske produkter som godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 1998/258/EF (EFTL 118 af 21.4.1998, s. 1).

der er berørt af HPAI, og til hele staten Washington, for hvilke veterinærmyndighederne i USA har indført restriktioner på grund af de aktuelle udbrud. Oplysningerne for USA i listen i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008 bør derfor ændres for at tage højde for regionaliseringen i dette tredjeland på grund af de nuværende udbrud af HPAI.

- (7) Bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008 ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

I del 1 i bilag II til forordning (EF) nr. 798/2008 affattes oplysningerne vedrørende USA således:

Tredjelandets eller områdets ISO-kode og navn	Tredjelandets, områdets, zonen eller segmentets kode	Beskrivelse af tredjelandet, området, zonen eller segmentet	Veterinærcertifikat		Særlige betingelser	Særlige betingelser		Status mht. overvågning for aviær influenza	Status mht. vaccination mod aviær influenza	Salmonellabekæmpelsesstatus (7)
			Model(ler)	Supplerende garantier		Slutdato (1)	Startdato (2)			
1	2	3	4	5	6	6A	6B	7	8	9
»US — USA	US-0	Hele landet	SPF							
			EP, E							S4
	US-1	Hele USA, undtagen området US-2	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA		N			A		S3, ST1«
			WGM	VIII.						
			POU, RAT		N					
	US-2	Område af USA svarende til Douglas County i staten Oregon og hele staten Washington	WGM	VIII.	P2	19.12.2014				
		POU, RAT		N P2						

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/244**af 16. februar 2015****om godkendelse af quinolingult som fodertilsætningsstof til dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for udstedelse af en sådan godkendelse. Forordningens artikel 10 indeholder bestemmelser om en ny vurdering af tilsætningsstoffer, der er godkendt i henhold til Rådets direktiv 70/524/EØF ⁽²⁾.
- (2) Quinolingult blev godkendt uden tidsbegrænsning i overensstemmelse med direktiv 70/524/EØF som fodertilsætningsstof til dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion, og til dyr bestemt til fødevarerproduktion, for så vidt angår visse forarbejdede foderstoffer som en del af gruppen »farvestoffer«. Dette tilsætningsstof blev derpå opført i det register over fodertilsætningsstoffer, der er blevet oprettet i henhold til artikel 17 i forordning EF nr. 1831/2003, som et eksisterende produkt, jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) I overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1831/2003, sammenholdt med samme forordnings artikel 7, blev der indgivet en ansøgning om en ny vurdering af quinolingult som fodertilsætningsstof til dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion, og i henhold til artikel 7 i nævnte forordning anmodede ansøgeren om, at dette tilsætningsstof klassificeres i tilsætningsstoffekategorien »sensoriske tilsætningsstoffer«. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (4) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (»autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 10. juli 2013, at quinolingult på de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke har skadelig virkning på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet. I betragtning af den dokumentation, der er fremlagt af ansøgeren, konkluderede autoriteten også, at virkningen af quinolingult, for så vidt angår dosis og art af foderstoffet og dets forarbejdning, ikke kan vurderes. Autoriteten anførte imidlertid også, at for dette tilsætningsstof, som er tilladt i fødevarer, hvor funktionen i foder er den samme som i fødevarer, var der formentlig ikke behov for yderligere dokumentation for virkningen. Da den anbefalede grænseværdi, som autoriteten foreslog for dette tilsætningsstof, svarer til de tilladte niveauer for fødevarer i forskellige typer produkter, fandt Kommissionen, at der er tilstrækkelig dokumentation for virkningen af dette stof. Autoriteten mener ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. Den har ligeledes gennemgået den rapport om metoden til analyse af fodertilsætningsstoffer i foder, der blev forelagt af det i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (5) Vurderingen af quinolingult viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af stoffet godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Da der ikke er sikkerhedshensyn, som kræver øjeblikkelig anvendelse af ændringerne af betingelserne for godkendelsen, bør der indrømmes en overgangsperiode, så berørte parter kan forberede sig på at opfylde de nye krav i godkendelsen.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte stof, der tilhører tilsætningsstofkategorien »sensoriske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »farvestoffer: stoffer, der giver foderstoffer farve eller giver dem deres oprindelige farve tilbage«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Det i bilaget opførte stof samt foder, der indeholder dette stof, og som er produceret og mærket før den 9. marts 2017 i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse før den 9. marts 2015, kan fortsat markedsføres og anvendes, indtil de eksisterende lagre er opbrugt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalders	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
					mg aktivstof/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			
Kategori: sensoriske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: farvestoffer i) stoffer, der giver foderstoffer farve eller giver dem deres oprindelige farve tilbage								
2A 104	Quinolingult	<p><i>Tilsætningsstoffets sammensætning</i></p> <p>Quinolingult</p> <p>Beskrivelsen af quinolingult gælder natriumsaltet som vigtigste komponent</p> <p><i>Aktivstoffets karakteristika</i></p> <p>Procentsatsen for de enkelte dele af quinolingult gælder:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 2-(2-quinolyl)indan-1,3-diondisulfonater: ≥ 80 %; — 2-(2-quinolyl)indan-1,3-dionmonosulfonater: ≤ 11 %; — 2-(2-quinolyl)indan-1,3-diontrisulfonater: ≤ 7 %. <p>Kemisk formel: $C_{18}H_9N Na_2O_8S_2$ (natriumsalt)</p> <p>CAS-nr.: 8004-92-0 (hovedbestanddel)</p> <p>Quinolingult, fast form, fremstillet ved kemisk syntese</p> <p>Renhedskriterier:</p> <p>Farvestoffer ≥ 70 %, beregnet som natriumsalt</p> <p>Calcium- og kaliumsalte ≤ 30 %</p> <p><i>Analysemetoder</i> ⁽¹⁾</p> <p>Til kvantificering af farvestof i alt i quinolingult i fodertilsætningsstoffet og foderet: spektrofotometri ved 411 nm (FAO JECFA, monografi nr. 1, vol. 4)</p>	Dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion	—	—	25	<ol style="list-style-type: none"> 1. I brugsvejledningen for tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagrings- og stabilitetsbetingelserne. 2. Sikkerhedsforanstaltninger: Der bør anvendes åndedrætsværn, sikkerhedsbriller og -handsker under håndteringen. 	9. marts 2025

⁽¹⁾ Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på EF-referencelaboratoriets hjemmeside: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/245**af 16. februar 2015****om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) for så vidt angår listen for 2016 over sekundære målvariabler om adgang til tjenesteydelser****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 af 16. juni 2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 2, litra f), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1177/2003 er der fastlagt fælles rammer for systematisk udarbejdelse af europæiske statistikker over indkomstforhold og levevilkår. Formålet med forordningen er at sikre, at der på nationalt plan og EU-plan findes sammenlignelige og aktuelle tværsnits- og tidsseriedata om indkomstforhold og om omfanget og sammensætningen af fattigdom og social udstødelse.
- (2) I henhold til artikel 15, stk. 2, litra f), i forordning (EF) nr. 1177/2003 skal der hvert år vedtages gennemførelsesforanstaltninger for at fastlægge listen over de sekundære målområder og -variabler, som det pågældende år skal indgå i EU-SILC-tværsnitskomponenten. Det er derfor nødvendigt at vedtage gennemførelsesbestemmelser vedrørende de sekundære målområder og deres identifikatorer for 2016-modulet om adgang til tjenesteydelser.
- (3) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Europæiske Statistiske System —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De sekundære målvariabler og identifikatorerne for 2016-modulet om adgang til tjenesteydelser, som indgår i EU-SILC-tværsnitskomponenten, er indeholdt i bilaget.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EUTL 165 af 3.7.2003, s. 1.

BILAG

I denne forordning anvendes følgende enheder, dataindsamlingsmetoder og referenceperioder:

1. Enhed

Målvariablerne vedrører forskellige typer enheder:

Variablerne vedrørende den økonomiske belastning i forbindelse med børnepasningsordninger, uopfyldte behov for sådanne og grunde til ikke at gøre brug af dem, den økonomiske belastning i forbindelse med formel uddannelse, sundhedsydelser, personer med behov for hjemmeplejeydelser og alle variabler i relation til modtagne hjemmeplejeydelser finder anvendelse på husstandsniveau og vedrører husstanden som helhed.

Oplysningerne om uopfyldte behov for formel uddannelse, vigtigste grund til ikke at deltage i formel uddannelse, livslang læring, hjemmeplejeydelser og antal timer pr. uge med hjemmeplejeydelser skal angives for hvert enkelt husstandsmedlem eller, i påkommende tilfælde, for alle udvalgte respondenter på 16 år og derover.

Oplysningerne om betaling for børnepasning, den betalte andel af udgifterne, og hvem der betaler herfor/bidrager hertil, skal angives af husstandens respondent for hvert barn i alderen 0-12.

Oplysningerne om betaling af undervisningsgebyrer for formel uddannelse, den betalte andel af udgifterne, og hvem der betaler herfor/bidrager hertil, skal angives af husstandens respondent for hvert husstandsmedlem.

2. Dataindsamlingsmetode

For variabler, der finder anvendelse på husstandsniveau, eller variabler, der vedrører hvert husstandsmedlem (herunder variabler vedrørende børn), indsamles dataene på grundlag af personligt interview med husstandens respondent, hvis oplysningerne gives på husstandsniveau.

For variabler, hvor spørgsmålene er rettet til de enkelte medlemmer i husstanden, indsamles dataene på grundlag af personlige interview med alle nuværende medlemmer af husstanden i alderen 16 år og derover eller i givet fald med hver udvalgt respondent.

Alderen skal forstås som alderen ved udgangen af indkomstreferenceperioden.

På grund af arten af de oplysninger, som skal indsamles, er kun personlige interview tilladt (undtagelsesvis interview af stedfortrædere, hvis de pågældende personer er midlertidigt fraværende eller forhindret i at svare).

3. Referenceperiode

Målvariablerne refererer til to former for referenceperiode:

De seneste 12 måneder: variablerne vedrørende uopfyldte behov for formel uddannelse, vigtigste grund til ikke at deltage i formel uddannelse, livslang læring og brug af og betaling for sundhedsydelser.

Sædvanligvis: alle øvrige variabler.

4. Dataindberetning

De sekundære målvariabler indberettes til Kommissionen (Eurostat) i husstandsdatafilen (H-fil), i registerdatafilen (R-fil) og i persondatafilen (P-fil) efter de primære målvariabler.

2016-MODUL FOR ADGANG TIL TJENESTEYDELSER: LISTE OVER MÅLVARIABLER

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
Børnepasning		
RC010		<i>Betaling for udgifter til formelle børnepasningsordninger</i>
	1	Ja
	2	Nej

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
RC010_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 4	Ingen formel børnepasning for dette barn
	- 5	Ingen børn i alderen 0-12 i husstanden
RC020		<i>Betalt andel af udgifter til formelle børnepasningsordninger</i>
	1	Fuld pris (de fulde udgifter)
	2	Nedsat pris (tilskud fra det offentlige, arbejdsgiver, privatperson osv.)
	9	Ved ikke
RC020_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (RC010 = 2)
	- 4	Ingen formel børnepasning for dette barn
	- 5	Ingen børn i alderen 0-12 i husstanden
RC030		<i>Hvem betaler/bidraget til udgifterne til formelle børnepasningsordninger</i>
	1	Statslige eller lokale myndigheder
	2	Arbejdsgiver
	3	Andre institutioner (f.eks. kirke, nonprofitorganisation)
	4	Privatpersoner, der ikke er husstandsmedlemmer
	5	Andre
	9	Ved ikke
RC030_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (RC020 = 1)
	- 4	Ingen formel børnepasning for dette barn
	- 5	Ingen børn i alderen 0-12 i husstanden
HC040	1	<i>Økonomisk belastning på grund af børnepasningsordninger</i> Meget stor

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
	2	Stor
	3	Ret stor
	4	Ret lille
	5	Lille
	6	Meget lille
HC040_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 4	Husstanden har ingen udgifter til børnepasning
	- 5	Ingen børn i alderen 0-12 i husstanden
HC050		<i>Uopfyldte behov for formelle børnepasningsordninger</i>
	1	Ja
	2	Nej
HC050_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 5	Ingen børn i alderen 0-12 i husstanden
HC060		<i>Vigtigste grund til ikke at gøre (mere) brug af formelle børnepasningsordninger</i>
	1	Her ikke råd
	2	Ingen ledige pladser
	3	Pladser ledige, men ikke i nærheden
	4	Pladser ledige, men åbningstiderne passer ikke
	5	Pladser ledige, men kvaliteten af ordningerne er ikke tilfredsstillende
	6	Andre grunde
HC060_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (HC050 = 2)
	- 5	Ingen børn i alderen 0-12 i husstanden
Formel almen uddannelse og erhvervsuddannelse		
RC070		<i>Betaling af undervisningsgebyrer</i>
	1	Ja
	2	Nej

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
RC070_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 4	Personen deltager ikke i nogen form for formel uddannelse
RC080		<i>Betalt andel af undervisningsgebyrer</i>
	1	Fuld pris (de fulde udgifter)
	2	Nedsat pris (tilskud fra det offentlige, arbejdsgiver, privatperson osv.)
	9	Ved ikke
RC080_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (RC070 = 2)
	- 4	Personen deltager ikke i nogen form for formel uddannelse
RC090		<i>Hvem betaler/bidrager til udgifterne til undervisningsgebyrer</i>
	1	Statslige eller lokale myndigheder
	2	Arbejdsgiver
	3	Andre institutioner (f.eks. kirke, nonprofitorganisation)
	4	Privatpersoner, der ikke er husstandsmedlemmer
	5	Andre
	9	Ved ikke
RC090_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (RC080 = 1)
	- 4	Personen deltager ikke i nogen form for formel uddannelse
HC100		<i>Økonomisk belastning på grund af formel uddannelse</i>
	1	Meget stor
	2	Stor
	3	Ret stor
	4	Ret lille
	5	Lille
	6	Meget lille
HC100_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 4	Husstanden har ingen udgifter til formel uddannelse
	- 5	Ingen i husstanden deltager i formel uddannelse

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
PC110		<i>Uopfyldte behov for formel uddannelse</i>
	1	Ja
	2	Nej
PC110_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 3	Respondent ikke udvalgt
	- 4	Personen er i øjeblikket under formel uddannelse
PC120		<i>Vigtigste grund til ikke at deltage i formel uddannelse</i>
	1	Her ikke råd
	2	Ikke optaget på kurset eller programmet
	3	Manglende tid (andre aktiviteter, familiemæssige forpligtelser osv.)
	4	Ikke noget egnet kursus eller program
	5	Andre grunde
PC120_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (PC110 = 2)
	- 3	Respondent ikke udvalgt
	- 4	Personen er i øjeblikket under formel uddannelse
Livslang læring		
PC130		<i>Deltagelse i undervisning i tilknytning til hobby</i>
	1	Ja
	2	Nej
PC130_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 3	Respondent ikke udvalgt
PC140		<i>Deltagelse i undervisning i tilknytning til erhvervsaktivitet</i>
	1	Ja
	2	Nej
PC140_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 3	Respondent ikke udvalgt

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
PC150		<i>Vigtigste grund til ikke at deltage i undervisning i tilknytning til erhvervsaktivitet</i>
	1	Har ikke råd
	2	Ikke interesseret
	3	Manglende tid (andre aktiviteter, familiemæssige forpligtelser osv.)
	4	Ikke noget egnet kursus eller program
	5	Tilbydes ikke af arbejdsgiveren
	6	Andre grunde
PC150_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (PC140 = 1)
	- 3	Respondent ikke udvalgt
Sundhedsydelse		
HC160		<i>Brug af sundhedsydelse</i>
	1	Ja
	2	Nej
HC160_F	1	Udfyldt
	-1	Mangler
HC170		<i>Betaling for sundhedsydelse</i>
	1	Ja
	2	Nej
HC170_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (HC160 = 2)
HC180		<i>Økonomisk belastning på grund af sundhedsydelse</i>
	1	Meget stor
	2	Stor
	3	Ret stor
	4	Ret lille
	5	Lille
	6	Meget lille
HC180_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 4	Husstanden har ingen udgifter til sundhedsydelse

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
Hjemmepleje		
HC190		<i>Personer i husstanden, der har behov for hjælp på grund af langvarigt fysisk eller mentalt handicap eller dårligt helbred eller på grund af aldersbetingede problemer</i>
	1	Ja
	2	Nej
HC190_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
HC200		<i>Modtaget professionelle hjemmeplejeydelser</i>
	1	Ja
	2	Nej
HC200_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (HC190 = 2)
HC210		<i>Antal timer om ugen med professionelle hjemmeplejeydelser</i>
	1	Under 10 timer om ugen
	2	Mindst 10, men under 20 timer om ugen
	3	20 timer om ugen eller derover
HC210_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (HC200 = 2)
HC220		<i>Betaling for professionelle hjemmeplejeydelser</i>
	1	Ja
	2	Nej
HC220_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (HC200 = 2)
HC230		<i>Økonomisk belastning på grund af professionelle hjemmeplejeydelser</i>
	1	Meget stor
	2	Stor
	3	Ret stor
	4	Ret lille
	5	Lille
	6	Meget lille

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
HC230_F	1 - 1 - 2	Udfyldt Mangler Ikke relevant (HC220 = 2)
HC240	1 2	<i>Uopfyldte behov for professionelle hjemmeplejeydelser</i> Ja Nej
HC240_F	1 - 1 - 2	Udfyldt Mangler Ikke relevant (HC190 = 2)
HC250	1 2 3 4 5	<i>Vigtigste grund til ikke at modtage (flere) professionelle hjemmeplejeydelser</i> Her ikke råd Afvist af den person, der har behov for sådanne ydelser Sådanne ydelser ikke til rådighed Kvaliteten af de ydelser, der er til rådighed, ikke tilfredsstillende Andre grunde
HC250_F	1 - 1 - 2	Udfyldt Mangler Ikke relevant (HC240 = 2)
PC260	1 2 3 4	<i>Pleje eller hjælp ydet</i> Ja — kun til husstandsmedlemmer Ja — kun til personer, som ikke er medlemmer af husstanden Ja — til husstandsmedlemmer og til personer, som ikke er medlemmer af husstanden Nej
PC260_F	1 - 1 - 3	Udfyldt Mangler Respondent ikke udvalgt
PC270	1 2 3	<i>Antal timer om ugen med pleje eller hjælp</i> Under 10 timer om ugen Mindst 10, men under 20 timer om ugen 20 timer om ugen eller derover

Variabelidentifikator	Værdier	Målvariabel
PC270_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (PC260 = 4)
	- 3	Respondent ikke udvalgt

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/246**af 16. februar 2015****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi
0702 00 00	EG	116,3
	IL	91,3
	MA	80,6
	TR	115,4
	ZZ	100,9
0707 00 05	EG	191,6
	TR	192,8
	ZZ	192,2
0709 91 00	EG	57,5
	ZZ	57,5
0709 93 10	MA	209,2
	TR	237,0
	ZZ	223,1
0805 10 20	EG	46,6
	IL	70,1
	MA	45,5
	TN	56,7
	TR	67,4
	ZZ	57,3
0805 20 10	IL	132,6
	MA	109,8
	ZZ	121,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	93,4
	IL	144,6
	JM	116,6
	MA	119,3
	TR	79,0
	ZZ	110,6
	ZZ	110,6
0805 50 10	TR	61,5
	ZZ	61,5
0808 10 80	BR	68,8
	CL	94,6
	CN	119,5
	MK	22,6
	US	191,8
	ZZ	99,5
	ZZ	99,5

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0808 30 90	CL	184,9
	ZA	115,2
	ZZ	150,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelandslande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE (FUSP) 2015/247

af 10. februar 2015

om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) (EUPOL AFGHANISTAN/1/2015)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/279/FUSP af 18. maj 2010 om Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har i medfør af artikel 10, stk. 1, i afgørelse 2010/279/FUSP bemyndiget Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité til i overensstemmelse med traktatens artikel 38, stk. 3, at træffe de relevante afgørelser med henblik på den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af missionen EUPOL AFGHANISTAN, herunder at træffe afgørelse om udnævnelse af en missionschef.
- (2) Den 17. december 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/922/FUSP ⁽²⁾ om forlængelse af EUPOL AFGHANISTAN indtil den 31. december 2016.
- (3) Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik har indstillet Pia STJERNVALL til missionschef for EUPOL AFGHANISTAN med virkning fra den 16. februar 2015 indtil den 31. december 2015

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Pia STJERNVALL udnævnes herved til missionschef for EUPOL AFGHANISTAN fra den 16. februar 2015 indtil den 31. december 2015.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2015.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komité's vegne
W. STEVENS
Formand

⁽¹⁾ EUT L 123 af 19.5.2010, s. 4.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2014/922/FUSP af 17. december 2014 om ændring og forlængelse af afgørelse 2010/279/FUSP om Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL AFGHANISTAN) (EUT L 363 af 18.12.2014, s. 152).

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2015/248**af 15. oktober 2014****om foranstaltningerne i SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) gennemført af Den Slovakiske Republik for Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) og Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP)***(meddelt under nummer C(2014) 7277)***(Kun den slovakiske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at indsende deres bemærkninger i henhold til ovenstående bestemmelser ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 2. april 2007 modtog Kommissionen en klage fra det privatejede slovakiske sundhedsforsikringselskab Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. (»Dôvera« eller »klageren«) om påstået statsstøtte til det statsejede sundhedsforsikringselskab Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (»SZP«) i form af en forøgelse af selskabets registrerede kapital på 450 mio. SKK (ca. 15 mio. EUR) pr. 26. januar 2006.
- (2) Kommissionen anmodede Den Slovakiske Republik om oplysninger den 21. august 2009. Efter en forlængelse af svarfristen fremsendte de slovakiske myndigheder de ønskede oplysninger pr. brev af 24. september 2009.
- (3) Ved brev af 26. februar 2010 anmodede Kommissionen Den Slovakiske Republik om supplerende oplysninger om kapitaltilførslen, og den anmodede om oplysninger om den slovakiske risikoudligningsordning, der muligvis også kunne opfattes som statsstøtte. Ved brev af 25. marts 2010 anmodede de slovakiske myndigheder om at få forlænget den til Kommissionens anmodning knyttede svarfrist, hvilket Kommissionen accepterede ved brev af 31. marts 2010. Kommissionen rykkede Den Slovakiske Republik for svar den 16. juni 2010, og de slovakiske myndigheder fremsendte oplysningerne pr. brev af 9. juli 2010. I henhold til Kommissionens anmodning i brev af 4. november 2010 fremsendte Den Slovakiske Republik en ikkefortrolig udgave af svaret den 3. december 2010.
- (4) Den 1. januar 2010 fusionerede SZP med Slovakiets andet statsejede sundhedsforsikringselskab Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (»VZP«). Fra 1998 og frem til mindst 2005 modtog disse to statsejede aktieselskaber forsikringsporteføljer fra andre sundhedsforsikringselskaber.
- (5) På to møder mellem Kommissionen og Dôvera, der blev afholdt den 10. oktober 2010 og den 15. marts 2011, blev klagen og det slovakiske marked for sundhedsforsikrings funktionsmåde drøftet. Dôvera fremsendte supplerende oplysninger om markedet for sundhedsforsikringer i Slovakiet den 15. juli 2011 og udvidede klagen med tre nye foranstaltninger, der angiveligt var blevet iværksat til fordel for SZP og VZP: i) betaling af SZP's gæld foretaget af den statsejede virksomhed Veritel' a. s. i 2004-2005 ved to betalinger på 52,7 mio. EUR og 28 mio. EUR, ii) et tilskud på 7,6 mio. EUR ydet til SZP i 2006 af sundhedsministeriet og iii) en statsfinansieret kapitalforøgelse i VZP på 65,1 mio. EUR, som blev foretaget den 1. januar 2010. Kommissionen opfordrede derfor de slovakiske myndigheder til at fremsætte bemærkninger til den udvidede klage samt de nye påstande. Efter at svarfristen var blevet forlænget, fremsatte de slovakiske myndigheder deres bemærkninger ved brev af 11. november 2011.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 26.9.2013, s. 28.

- (6) Efter et møde med Kommissionens tjenestegrene den 15. december 2011 fremsendte Dôvera supplerende oplysninger om markedet for sundhedsforsikringer ved brev af 16. januar 2012.
- (7) Ved brev af 2. juli 2013 meddelte Kommissionen Den Slovakiske Republik, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten (»indledningsafgørelsen«). Indledningsafgørelsen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, og interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger.
- (8) Ved brev af 24. juli 2013 anmodede de slovakiske myndigheder om at få forlænget fristen for fremsættelse af bemærkninger til indledningsafgørelsen, hvilket Kommissionen accepterede ved brev af 30. juli 2013. Ved brev af 27. august 2013 fremsendte Den Slovakiske Republik sine bemærkninger til indledningsafgørelsen.
- (9) Kommissionen modtog bemærkninger til indledningsafgørelsen fra fem tredjeparter: institut for økonomiske og sociale reformer (INEKO) ved brev af 15. oktober 2013, Union zdravotná poisťovňa, a. s. (»sundhedsforsikringsforeningen«) ved brev af 25. oktober 2013, sundhedspolitisk institut ved brev af 28. oktober 2013, Združenie zdravotných poisťovní SR (»ZZP«, foreningen af sundhedsforsikringselskaber i Slovakiet) ved brev af 28. oktober 2013 og Dôvera ved brev af 11. november 2013.
- (10) Disse bemærkninger blev sendt videre til de slovakiske myndigheder ved brev af 20. november og 20. december 2013. Den 20. december 2013 anmodede de slovakiske myndigheder om en forlængelse af fristen for at reagere på disse bemærkninger til den 31. januar 2014, hvilket Kommissionen accepterede samme dag. Ved brev af 29. januar 2014 reagerede de slovakiske myndigheder på tredjeparternes bemærkninger til indledningsafgørelsen.
- (11) Den 2. april 2014 blev der afholdt et møde mellem Kommissionens tjenestegrene og de slovakiske myndigheder.
- (12) Den 11. april 2014 og den 25. august 2014 fremsendte Kommissionen yderligere anmodninger om oplysninger, som Slovakiet besvarede ved breve af henholdsvis den 15. maj 2014 og den 27. august 2014.

2. BAGGRUND

2.1. UDVIKLINGEN I DET OBLIGATORISKE SYGESIKRINGSSYSTEM I SLOVAKIET

- (13) I 1994 gik Slovakiet fra et enkelt statsstyret system af forsikringselskaber over til en pluralistisk model med både offentlige og private enheder. Ved en gennemgribende reform, som omfattede lov nr. 581/2004 og 580/2004, der trådte i kraft den 1. januar 2005 (»2005-reformen«), blev reglerne for omfordeling af de indbetalte sundhedsforsikringsbidrag ændret, og alle forsikringselskaber (uanset om de var statsejede eller privatejede) gik fra at være juridiske enheder sui generis til at være registrerede selskaber med begrænset ansvar (dvs. privatretlige aktieselskaber med vinding for øje). Der blev oprettet en uafhængig slovakisk sundhedstilsynsmyndighed, som fik til opgave at udstede driftsgodkendelser og føre tilsyn med forsikringselskabernes overholdelse af de gældende bestemmelser. Disse reformer havde primært til formål at sikre en mere effektiv anvendelse af de tilgængelige midler og at forbedre sundhedsydelsernes kvalitet ⁽³⁾.
- (14) I Slovakiet udbyder alle sundhedsforsikringselskaber, offentlige som private, obligatorisk sygesikring til de slovakiske indbyggere ⁽⁴⁾. Muligheden i lov nr. 580/2004 for også at udbyde individuel sundhedsforsikring som et supplement til den grundlæggende ydelsespakke under den obligatoriske sygesikring har været anvendt marginalt

⁽²⁾ Se fodnote 1.

⁽³⁾ Se også 2004-rapporten, Hlavačka S, Wágner R, Riesberg A., »Health care systems in transition: Slovakia« (vol. 6, nr. 10 2004), s. 36 ff., udgivet af European Observatory on Health Systems and Policies (findes på http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0007/95938/E85396.pdf), særlig s. 99.

⁽⁴⁾ I henhold til § 3 i lov nr. 580/2004 skal en fysisk person, der har permanent ophold i Den Slovakiske Republik, være forsikret under det offentlige sundhedsforsikringssystem. Loven indeholder en række undtagelser, men kun for personer, der har en sundhedsforsikring i et andet land. I § 3 fastsættes det ligeledes, hvilke personer der skal være forsikret under det offentlige sundhedsforsikringssystem, også selv om de ikke har permanent ophold i Den Slovakiske Republik. I denne afgørelse bruges termen »slovakisk indbygger« om alle personer, der skal være forsikret under det offentlige sundhedsforsikringssystem.

som følge af de omfattende sundhedsydelse, der er dækket af det obligatoriske system. ⁽⁵⁾ Derudover gav en retsakt i 2005 alle sundhedsforsikringselskaber mulighed for at udbyde frivillig sundhedsforsikring til dem, der er udelukket fra den obligatoriske sygesikring ⁽⁶⁾.

- (15) I 2007 ændrede lov nr. 530/2007 lov nr. 581/2004 og forbød forsikringselskaber, der var aktive på markedet for obligatorisk sygesikring, at udbetale overskud i form af dividende med virkning fra den 1. januar 2008, hvilket indebærer en forpligtelse til at geninvestere overskud genereret i det slovakiske sundhedssystem. Det betød, at sundhedsforsikringselskaberne ikke måtte udloste overskud overhovedet fra og med januar 2008. Den 26. januar 2011 fastslog den slovakiske forfatningsdomstol imidlertid, at forbuddet mod overskudsudlodning var uforeneligt med flere af bestemmelserne i den slovakiske forfatning. I forlængelse af denne dom ændrede de slovakiske myndigheder i juli 2011 lov nr. 530/2007 ved lov nr. 250/2011, så sundhedsforsikringselskaberne igen på visse vilkår ⁽⁷⁾ kunne udloste overskud (til deres aktionærer), som var fremkommet ved udøvelse af obligatorisk sygesikringsvirksomhed. På baggrund af disse lovgivningsmæssige ændringer afsluttede Kommissionen en traktatbrudsprocedure vedrørende restriktionen for overskudsudbetaling i december 2011 ⁽⁸⁾.
- (16) Den 31. oktober 2012 godkendte de slovakiske myndigheder en projektplan for oprettelsen af et enkelt nonprofit-system for obligatorisk sygesikring i Den Slovakiske Republik, som skulle indføres enten ved frivillige opkøb (frem til den 1. januar 2014) af de privatejede sundhedsforsikringselskaber eller ved ekspropriering heraf (frem til den 1. juli 2014), og som skulle udmønte sig i oprettelse af et enkelt (statsejet) sundhedsforsikringselskab ⁽⁹⁾. Men på tidspunktet for denne afgørelses vedtagelse var ingen af tiltagene i den nævnte projektplan imidlertid blevet iværksat ⁽¹⁰⁾.

2.2. SUNDHEDSFORSIKRINGSSELSKABER I SLOVAKIET

- (17) I henhold til slovakisk lovgivning defineres et sundhedsforsikringselskab som et aktieselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted ligger i Den Slovakiske Republik, der er oprettet med henblik på at levere obligatorisk offentlig sygesikring med sundhedstilsynsmyndighedens godkendelse.
- (18) De slovakiske indbyggere kan vælge frit mellem følgende tre forsikringselskabers obligatoriske sygesikringspakker:
- a) Det slovakiske statsejede aktieselskab VZP, som blev oprettet den 1. juli 2005. Det blev dannet ved omlægning af den offentlige virksomhed VŠZP, der var blevet oprettet i henhold til lov nr. 273/1994 den 1. november 1994 som efterfølger til det nationale forsikringselskab (Národná poisťovňa) under sygekassestyrelsen. VZP fusionerede med det statsejede selskab SZP den 1. januar 2010 i henhold til lov nr. 533/2009 (og derfor benævnes den samlede enhed i det følgende »SZP/VZP«). Den Slovakiske Republik er eneaktionær i VZP.
 - b) Det privatejede aktieselskab Dôvera (hvis hovedaktionær er den centraleuropæiske finanskoncern PENTA). Dôvera blev oprettet den 1. oktober 2005 og fusionerede med et andet privatejet slovakisk sundhedsforsikringselskab, Apollo, den 31. december 2009. I 2010 var den fusionerede enhed Slovakiets største privatejede sundhedsforsikringselskab.
 - c) Det privatejede aktieselskab Union zdravotná poisťovňa, a. s. (sundhedsforsikringsforeningen), som blev oprettet den 9. marts 2006, og som er medlem af den nederlandske baserede Achmea-koncern, tidligere Eureka.

⁽⁵⁾ Se også 2011-rapporten, Szalay T, Pažitný P, Szalayová A, Frisová S, Morvay K, Petrovič M og van Ginneken E., »Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition« (vol. 13, nr. 2 2011), udgivet af European Observatory on Health Systems and Policies (findes på http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/e94972.pdf), s. 78.

⁽⁶⁾ Lov nr. 352/2005, dvs. for personer, der ikke har permanent ophold og ikke er arbejdstagere i Slovakiet, og personer, som har permanent ophold i Slovakiet, men har en sundhedsforsikring i et andet land. I henhold til de slovakiske myndigheders reaktion på indledningsafgørelsen blev denne mulighed for frivillig forsikring afskaffet med virkning fra den 1. maj 2010 ved lov nr. 121/2010.

⁽⁷⁾ Der er tale om følgende vilkår: 1) obligatorisk anvendelse af overskud til oprettelse af en reserve på op til 20 % af den indbetalte selskabskapital (reservefonden må kun anvendes til at dække tab) og 2) obligatorisk oprettelse af forsikringsmæssige hensættelser til betaling af planlagte sundhedsydelser for forsikrede på ventelister.

⁽⁸⁾ Traktatbrudsprocedure nr. 2008/4268, hvor Kommissionen sendte den slovakiske regering en åbningsskrivelse i medfør af reglerne for det indre marked, i hvilken den bemærkede, at forbuddet mod sundhedsforsikringselskabernes frie råderet over overskud fremkommet ved levering af offentlig sundhedsforsikring i Slovakiet i henhold til § 15, stk. 6, i lov nr. 581/2004, udgør en uberettiget restriktion for kapitalbevægelser, jf. artikel 63 i traktaten.

⁽⁹⁾ Den Faste Voldgiftsret har for nylig afvist at være kompetent i forbindelse med de af det nederlandske selskab Achmea (ejer af sundhedsforsikringsforeningen) fremsatte påstande mod disse planer, se Achmea mod Den Slovakiske Republik, PCA-sag nr. 2013-12, afgørelse af 24. maj 2014, findes på: <http://news.achmea.nl/achmea-discloses-awards-of-arbitration-tribunals/>.

⁽¹⁰⁾ Se http://spectator.sme.sk/articles/view/54162/3/achmea_loses_against_slovakia.html.

- (19) Tabellen nedenfor viser udviklingen i de forskellige selskabers markedsandele inden for den obligatoriske sygesikring i Den Slovakiske Republik i årene 2008-2013 ⁽¹⁾:

År	2008	2009	2010	2011	2012	2013 ⁽¹⁾
Selskaber	Antal forsikrede (%)					
VZP	55,4	55,0	66,74	65,79	64,4	64,09
SZP	13,6	12,0	2010: SZP fusionerer med VZP			
Apollo	8,4	10,0	2010: Apollo fusionerer med Dôvera			
Dôvera	16,2	16,0	26,37	26,8	27,75	27,49
Union	6,4	7,0	6,89	7,41	7,85	8,42

⁽¹⁾ Se også præmis 37 i Den Faste Voldgiftsrets afgørelse af 24. maj 2014 i PCA-sag nr. 2013-12, Achmea mod Den Slovakiske Republik (se fodnote 9).

- (20) Alle sundhedsforsikringselskaber er aktieselskaber, hvor både staten og den private sektor kan være aktionærer. Alle sundhedsforsikringselskaber skal overholde en række solvenskriterier. De er underlagt strenge budgetmæssige begrænsninger og er fuldt ud ansvarlige for økonomiske underskud. Som private aktieselskaber oprettet under den almindelige selskabsret forvalter sundhedsforsikringselskaberne selv deres operationer og udgifter til sundhedsydelser.
- (21) Sundhedsforsikringselskaberne må gerne skabe overskud og gør det ⁽¹²⁾. De slovakiske forsikringselskabers indtægter kommer fra forsikringsbidrag, statsbudgettet (bidrag på vegne af de ikkeerhvervsaktive personer og tilskud til dækning af de stigende udgifter til sundhedsydelser), indtægter fra ejendom, gaver og andre indtægter. Sundhedsforsikringselskaberne kan bl.a. skabe overskud ved at forbedre deres forvaltningssystemer og føre forhandlinger med sundhedstjenesteyderne, inden de indgår aftaler med dem.

2.3. VIGTIGSTE KENDETEGN FOR DET SLOVAKISKE MARKED FOR OBLIGATORISK SYGESIKRING

2.3.1. Socialt formål og offentlighedens interesse

- (22) Den obligatoriske sygesikringsordning i Slovakiet forfølger et socialt formål, nemlig at gøre det muligt at levere sundhedsydelser og at opretholde et levedygtigt sundhedsforsikringsystem. Borgerne har ret til sundhedsforsikring, og de slovakiske indbyggere skal være forsikret ⁽¹³⁾. Leveringen af gratis sundhedsydelser, som er baseret på sundhedsforsikringen, er en forfatningsmæssig forpligtelse for Den Slovakiske Republik ⁽¹⁴⁾. Ifølge de slovakiske myndigheder anses sundhedsforsikringselskaberne for at opfylde en forfatningsmæssig forpligtelse på statens vegne, når de leverer obligatorisk sygesikring i Den Slovakiske Republik, dvs. levering af sundhedsforsikring til de slovakiske indbyggere ved forvaltning af den obligatoriske sygesikringsordning i Slovakiet. Det er fastsat ved lov, at Den Slovakiske Republik skal finansiere sundhedsvæsenet og dække tab i sundhedssektoren ⁽¹⁵⁾. I § 2 i lov nr. 580/2004 om sundhedsforsikring er leveringen af obligatorisk offentlig sygesikring en aktivitet i offentlighedens interesse, i forbindelse med hvilken der forvaltes offentlige midler.

⁽¹¹⁾ Tallene for 2011-2013 blev indsendt af klageren i dennes bemærkninger til indledningsafgørelsen.

⁽¹²⁾ Indledningsafgørelse, betragtning 23 og 24.

⁽¹³⁾ Pligten til at være forsikret er fastsat ved lov for alle angivne personer (§ 3 i lov nr. 580/2004). Alle de ved lov angivne borgere er juridisk forpligtet til at betale bidrag til den offentlige sundhedsforsikring (§ 11 i lov nr. 580/2004). Manglende betaling af disse bidrag opfattes som en strafbar handling.

⁽¹⁴⁾ I artikel 40 i den slovakiske forfatning fastsættes følgende blandt de forfatningssikrede »grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder«: »Alle har ret til sundhedsbeskyttelse. Med udgangspunkt i sundhedsforsikringen har borgere ret til gratis sundhedsydelser og til lægemidler på de ved lov fastsatte vilkår.«

⁽¹⁵⁾ I forbindelse med de lovgivningsmæssige ændringer, der blev vedtaget i 2004, betalte Den Slovakiske Republik en gæld på knap 1 mia. EUR, som sundhedssektoren havde oparbejdet, herunder gæld stiftet af privatejede sundhedsforsikringselskaber (ifølge de oplysninger, som de slovakiske myndigheder forelagde for Kommissionen den 9. juli 2010).

2.3.2. Obligatorisk medlemskab, fri optagelse og fælles satser

- (23) I henhold til bestemmelserne i lov nr. 580/2004 og 581/2004 er det obligatorisk for størstedelen af den slovakiske befolkning at deltage i det offentlige sundhedsforsikringsprogram⁽¹⁶⁾. Den obligatoriske sygesikring i Slovakiet dækker også personer, der er forsikret i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁷⁾, frem til den 30. april 2010, og fra og med den 1. maj 2010 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁸⁾.
- (24) De forsikrede har ret til selv at vælge deres sundhedsforsikringsselskab og til at skifte selskab en gang om året. I henhold til pligten til fri optagelse og princippet om fælles satser har de slovakiske sundhedsforsikringsselskaber en juridisk forpligtelse til at give alle slovakiske indbyggere, der anmoder herom, adgang til forsikringsordningen, når de opfylder de juridiske krav, der stilles for sundhedsforsikring i Slovakiet. Sundhedsforsikringsselskaber kan navnlig ikke nægte at forsikre personer på grund af deres alder, sundhedstilstand eller sygdomsrisici⁽¹⁹⁾, og de er forpligtet til at udbyde grundlæggende sundhedsforsikring til samme pris for alle, uanset disse faktorer.
- (25) Det slovakiske sundhedsforsikringssystem omfatter derfor ligeledes en juridisk struktur for ligelig risikofordeling blandt sundhedsforsikringsselskaberne i form af en risikoudligningsordning. I henhold til risikoudligningsordningen⁽²⁰⁾ modtager sundhedsforsikringsselskaber, der forsikrer personer, som udviser en højere risiko, midler fra forsikringsselskaber, hvis kundeportefølje udviser en mindre risiko, ved månedlig og årlig omfordeling af bidragene og forvaltning af overførsler⁽²¹⁾.

2.3.3. Ydelser og indkomstrelaterede bidrag

- (26) Den obligatoriske slovakiske sygesikring er baseret på et system med obligatoriske bidrag. Bidragenes størrelse fastsættes ved lov og står i forhold til den forsikredes indkomst (på samme måde som indkomstskat) og ikke i forhold til den forsikrede risiko (såsom den forsikredes alder eller sundhedstilstand). Disse bidrag, som de slovakiske myndigheder opfatter som en del af de offentlige midler, kommer fra: 1) arbejdstagere og arbejdsgivere, 2) selvstændige, 3) frivilligt arbejdsløse, 4) staten (for de »statsforsikrede«, dvs. en gruppe, der primært består af ikkeerhvervsaktive) og 5) udbyttebetalere.
- (27) Alle forsikrede er garanteret det samme grundlæggende ydelsesniveau (»den grundlæggende ydelsespakke«). Der er ikke nogen direkte forbindelse mellem størrelsen af det indbetalte bidrag og de modtagne ydelser⁽²²⁾. De sundhedsydelser, der er omfattet af den obligatoriske sygesikring, leveres, uanset hvor stort et bidrag den forsikrede har indbetalt.
- (28) Den obligatoriske sygesikrings grundlæggende ydelsespakke dækker stort set alle sundhedsprocedurer i Den Slovakiske Republik, hvilket betyder, at praktisk taget alle sundhedsydelser leveres via denne pakke. For øjeblikket giver den grundlæggende ydelsespakke alle ret til gratis sundhedsydelser bortset fra et par behandlingsformer (f. eks. kosmetisk kirurgi) og delvis betaling af lægemidler og spabehandlinger samt udvalgte sundhedsrelaterede ydelser (f.eks. en tur på skadestuen). Den grundlæggende ydelsespakke kan indsnævres eller udvides ved regeringsdekret (uden forhandlinger i parlamentet). Da den slovakiske forfatning sikrer alle borgere sundhedsydelser under det obligatoriske sygesikringssystem på de ved lov fastsatte vilkår, har forsikringsselskaberne ingen indflydelse på ydelsespuljen, dækningsniveauet eller præmierne for den grundlæggende ydelsespakke, som fastsættes ved lov.
- (29) De slovakiske sundhedsforsikringsselskaber kan tilføje en række supplerende rettigheder (ydelser) efter eget valg til den grundlæggende ydelsespakke, som dækker ydelser, der ikke er omfattet af den grundlæggende pakke, men som forsikringsselskaberne tilbyder deres kunder gratis som led i den samme ydelsespakke under den obligatoriske sygesikring. Ifølge de foreliggende oplysninger ser det f.eks. ud til, at sundhedsforsikringsselskaberne kan beslutte at tilbyde større dækning af visse alternative og forebyggende behandlinger i den samme pakke under den obligatoriske sygesikring. Disse supplerende ydelser har ikke noget at gøre med de individuelle sundhedsforsikringsydelser, der kan tilbydes mod betaling.

⁽¹⁶⁾ Se fodnote 4.

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Se også § 6, stk. 9, i lov nr. 580/2004.

⁽²⁰⁾ Del 3 i lov nr. 580/2004.

⁽²¹⁾ Se betragtning 45-47 nedenfor.

⁽²²⁾ Se lov nr. 577/2004.

2.3.4. Valg af udbydere af sundhedsydelser og sundhedsydelser

- (30) Sundhedsforsikringssselskaberne har ret til at vælge udbydere af sundhedsydelser og til at forhandle aftaler på plads med læger og hospitaler. Sundhedsforsikringssselskaberne indgår således aftaler med individuelle udbydere af sundhedsydelser. Disse aftaler indgås uafhængigt af hinanden, og en udbyder af sundhedsydelser kan indgå aftaler med alle eller nogle af sundhedsforsikringssselskaberne og omvendt. Sundhedsforsikringssselskaberne refunderer de ydelser, som staten og de private udbydere af sundhedsydelser leverer.
- (31) For at sikre sundhedsydelsernes geografiske tilgængelighed har regeringen stillet et krav om et minimumsnetværk for at forbedre kapacitetsplanlægningen. I forbindelse med den obligatoriske sygesikring er sundhedsforsikringssselskaberne ved lov forpligtet til at indgå aftaler med et minimumsnetværk af hospitaler. Hvert sundhedsforsikringssselskab opretter sit eget netværk og udvider minimumsnetværket ved selektiv indgåelse af aftaler med andre hospitaler og udbydere af sundhedsydelser. De sundhedsydelser, som sådanne hospitaler og/eller udbydere af sundhedsydelser leverer, og som er omfattet af den obligatoriske sygesikrings dækning, bliver således dækket af sundhedsforsikringssselskaberne til fordel for de forsikrede. Sundhedsforsikringssselskaberne har visse skønsmålinger under forhandlingerne med hospitalerne om prisen på og kvaliteten af de sundhedsydelser, de forsikrede modtager.

2.3.5. Retsgrundlag

- (32) Den obligatoriske sygesikringsordning i Den Slovakiske Republik reguleres i henhold til særlige bestemmelser. ⁽²³⁾ Alle sundhedsforsikringssselskaber, som arbejder inden for den obligatoriske sygesikring, har identisk status samt identiske rettigheder og forpligtelser. Dette er fastsat ved lov. Alle sundhedsforsikringssselskaber skal være oprettet med henblik på at udøve offentlig sygesikring og må ikke udføre andre aktiviteter end dem, der fremgår af § 6 i lov nr. 581/2004. De aktiviteter, som de sundhedsforsikringssselskaber, der forvalter den obligatoriske sygesikringsordning, udfører, er underlagt statens overordnede kontrol, som navnlig udøves af sundhedstilsynsmyndigheden, der overvåger og fører tilsyn med sundhedssystemet. Sundhedstilsynsmyndigheden overvåger, at sundhedsforsikringssselskaberne og udbydere af sundhedsydelser overholder disse lovgivningsmæssige rammer, og griber ind, hvis rammerne bliver overtrådt.

3. BESKRIVELSE AF DE ANFÆGTEDE FORANSTALTNINGER

- (33) I denne afgørelse undersøges følgende seks foranstaltninger (der kollektivt benævnes »de anfægtede foranstaltninger«) ⁽²⁴⁾:

3.1. KAPITALFORØGELSEN I SZP I 2006

- (34) Kommissionen modtog pr. brev af 2. april 2007 en klage fra det privatejede sundhedsforsikringssselskab Dôvera om Den Slovakiske Republiks forøgelse af det statsejede selskab SZP's kapital på 450 mio. SKK (ca. 15 mio. EUR), som fandt sted i tre omgange mellem den 28. november 2005 og den 18. januar 2006.
- (35) Kapitalforøgelsen hang sammen med reformen af sundhedssektoren og reformen i 2004-2005 af markedet for sundhedsforsikringer i Den Slovakiske Republik. Da SZP blev oprettet som et aktieselskab i 2005 som den retlige efterfølger til en offentlig institution ⁽²⁵⁾, blev selskabet ved lov tvunget til at overtage ikke blot det oprindelige forsikringssselskabs aktiver, men også dets passiver fra før 2005, hvis størrelse betød, at selskabet havde et utilstrækkeligt solvensniveau, jf. kravene i § 14, stk. 1, i lov om sundhedsforsikringssselskaber (lov nr. 581/2004). Passiverne beløb sig til 467,765 mio. SKK (ca. 15,5 mio. EUR) pr. 31. december 2005.

⁽²³⁾ F.eks. reguleres forholdet mellem den forsikrede og sundhedsforsikringssselskabet ikke ved en kontrakt, men ved lov (se § 4 i lov nr. 580/2004). Overvågningen af sundhedsforsikringssselskaberne og leveringen af sundhedsydelser er ligeledes lovreguleret.

⁽²⁴⁾ Foranstaltningerne er beskrevet nærmere i indledningsafgørelsen, betragtning 44-72.

⁽²⁵⁾ Som offentlig institution fungerede SZP før 1. maj 2005 som et forsikringssselskab med en specifik og forholdsvis begrænset forsikringsportefølje, selv om det i modsætning til andre sundhedsforsikringssselskaber også var forpligtet til at dække bestemte forebyggende sundhedsydelser og specifikke sundhedsydelser leveret i forbindelse med arbejdsskader og erhvervs sygdomme.

3.2. VERITEL'S BETALING AF SZP'S GÆLD

- (36) Veritel' blev oprettet som et nyt statsagentur for at konsolidere gælden i sundhedsvæsenet i 2003 ⁽²⁶⁾ og fik af den slovakiske regering til opgave at gennemføre et projekt med henblik på at lette sundhedsfaciliteternes og sundhedsforsikringssekskabernes gæld forud for omorganiseringen af alle eksisterende sygekasser til aktieselskaber pr. 30. september 2005. Gældslettelsen blev udført i henhold til den slovakiske regerings beslutninger.
- (37) I perioden 2003-2005 betalte Veritel' gæld i sundhedsvæsenet, som beløb sig til over 1 100 mio. EUR i bogført værdi, med 644 mio. EUR i kontantbetaling. Da sundhedsministeriet oplyste, at dette var den sidste redning af sundhedssystemet, blev Veritel'-agenturet nedlagt i 2006 ⁽²⁷⁾
- (38) Klageren mener, at Veritel's betaling af 52,7 mio. EUR af SZP's gæld, hvilket beløb var højere end det, klageren selv modtog ⁽²⁸⁾, udgør uberettiget forskelsbehandling i gældslettelsesprocessen. Klagerens største bekymring er imidlertid, at Veritel' den 30. november 2005 (altså efter omlægningen) yderligere betalte ca. 28 mio. EUR af en anden gæld, som SZP havde over for den særlige præmieomfordelingskonto. Dette skete ved, at SZP overdragede præmieopkrævninger og renter til Veritel'. SZP overdragede ca. 929 mio. SKK til Veritel' i præmieopkrævninger og renter (heraf ca. 343 mio. SKK i renter). For dette betalte Veritel' 840 mio. SKK (ca. 28 mio. EUR) til SZP ved at udligne selskabets gæld til den særlige præmieomfordelingskonto ⁽²⁹⁾.

3.3. TILSKUDET TIL SZP I 2006

- (39) I anden halvdel af 2006 fik SZP tildelt endnu et tilskud af sundhedsministeriet i form af en del af likvidationsbalancen for Veritel', der blev nedlagt i juli 2006. Ifølge klageren var tilskuddets størrelse på ca. 7,6 mio. EUR.
- (40) Klageren hævder, at dette tilskud blev ydet for at udligne SZP's gæld til udbydere af sundhedsydelser fra før 2005, selv om det ikke var klart, hvorvidt denne gæld fortsat eksisterede, da tilskuddet blev ydet.
- (41) Ifølge de slovakiske myndigheder blev de finansielle ressourcer fra Veritel's likvidationsbalance imidlertid ikke givet til SZP, men til behandlingsfaciliteterne, som dengang var ejet af staten, til betaling af deres gæld (dvs. deres ansattes sundhedsforsikringsbidrag) til SZP. Ifølge de slovakiske myndigheder var der således ikke tale om et tilskud, men snarere om statens normale betaling af eksisterende uanfægtet gæld — ubetalte sundhedsforsikringspræmier.

3.4. KAPITALFORØGELSEN I VZP I 2010

- (42) Den 1. januar 2010 forøgede Den Slovakiske Republik via sundhedsministeriet sin aktiekapital i VZP. Aktiekapitalen blev forøget med ca. 65,1 mio. EUR.
- (43) Ifølge klageren handlede staten på denne måde for at udligne VZP's underskud, da VZP var tæt på insolvens. Klageren hævder endvidere, at staten ikke havde nogen som helst mulighed for at få et afkast på sin investering inden for en rimelig tidshorisont, navnlig ikke da Slovakiet netop havde indført en lov, som forhindrede sundhedsforsikringssekskaberne i at udlodde deres overskud.
- (44) Ifølge de slovakiske myndigheder blev denne 2010-kapitalforøgelse i VZP foretaget for at afhjælpe konsekvenserne af finanskrisen og for at hjælpe VZP med at modstå presset for at øge gældsætningen med den stigende efterspørgsel efter sundhedsydelser.

⁽²⁶⁾ Veritel' a. s. blev oprettet i henhold til den slovakiske regerings beslutning nr. 262 af 2. april 2003.

⁽²⁷⁾ Se 2011-rapporten, Szalay T, Pažitný P, Szalayová A, Frisová S, Morvay K, Petrovič M og van Ginneken E., »Slovakia: Health system review. Health Systems in Transition« (vol. 13, nr. 2 2011), udgivet af European Observatory on Health Systems and Policies (findes på http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/140593/e94972.pdf), s. 142.

⁽²⁸⁾ Ifølge klageren fik Dóveras forgængere, der tilsammen var større end SZP, til sammenligning kun betalt et gældsbeløb på 27,25 mio. EUR.

⁽²⁹⁾ Ifølge klageren, uddrag fra undersøgelsesrapporten om Veritel', a. s.' aktiviteter i hele agenturets levetid, det slovakiske finansministerium, september 2007.

3.5. RISIKOUDLIGNINGSORDNINGEN

- (45) I vurderingens indledende fase opdagede Kommissionen også, at finansieringen af sundhedsforsikringselskaberne i Den Slovakiske Republik omfatter en pooling- og risikojusteringsmekanisme — en såkaldt risikoudligningsordning.
- (46) Risikoudligningsordningen ⁽³⁰⁾ finder fuld anvendelse på alle sundhedsforsikringselskaber, der udbyder obligatorisk sygesikring i Den Slovakiske Republik. Mens sundhedsforsikringselskaberne opkræver bidragene til den obligatoriske sygesikring direkte ved arbejdsgiverne, de selvstændige, de personer, der selv betaler (frivilligt arbejdsløse), staten og udbyttebetalerne, er fordelingen af indtægter og udgifter blandt sundhedsforsikringselskaberne ulige som følge af de forsikrede befolkningsgruppers varierende sammensætning. For at lette den finansielle byrde på sundhedsforsikringselskaberne med en højrisikoportefølje og mindske mulighederne for risikoudvælgelse omfordeles bidragene mellem de sundhedsforsikringselskaber, der anvender risikoudligningsordningen, ved anvendelse af en af sundhedstilsynsmyndigheden opstillet beregningsmetode ⁽³¹⁾. De parametre, der anvendes i risikoudligningsordningen, er de forsikredes alder, køn og — siden 2010 — økonomiske aktivitet.
- (47) De slovakiske myndigheder opfatter ikke risikoudligningsordningen som en form for statsstøtte, men snarere som en omfordeling af midlerne i henhold til ordningens gældende kriterier for forsikrede, dvs. der er tale om solidaritet mellem forsikrede og altså ikke om statsstøtte.

3.6. OVERFØRSEL AF KUNDEPORTEFØLJER TIL SZP OG VZP

- (48) En anden foranstaltning, som Kommissionen fik kendskab til under den indledende vurdering, er gennemførelsen af adskillige direkte overførsler ved statens mellemkomst af kundeporteføljer til SZP og VZP fra andre sundhedsforsikringselskaber (navnlig fra selskabet Družstevná zdravotná poisťovňa til VZP og fra selskabet Európská zdravotná poisťovňa til SZP), som blev afviklet over tid.
- (49) Ifølge Dôvera blev EZP's kundeportefølje overført direkte til SZP, selv om der var andre interesserede aktører på markedet, og rammerne og betingelserne for denne overførsel var uklare.
- (50) Den Slovakiske Republik hævder, at sundhedstilsynsmyndighedens beslutning om uden videre at overføre EZP's kundeportefølje til SZP er i overensstemmelse med bestemmelserne i lov nr. 581/2004 og respekterer den forsikredes ret til at vælge et sundhedsforsikringselskab. De slovakiske myndigheder påstår, at andre forsikringselskaber havde udtrykt interesse for denne kundeportefølje, men på betingelser, der ville have forlænget afviklingsprocessen unødigt. Derudover bibragte overførslen af kundeporteføljer til VZP og SZP ifølge de slovakiske myndigheder ikke modtagerne nogen fordel, da overførslen af kundeporteføljer vedrørte alle de afviklede selskabers tilgodehavender og al deres gæld.

4. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (51) I sin indledningsafgørelse udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt den pågældende aktivitet var økonomisk eller ikkeøkonomisk, og den oplyste, at SZP/VZP og andre selskaber, som leverer sundhedsforsikringsydelser inden for det obligatoriske system i Den Slovakiske Republik, i lyset af sagens særlige karakter kan have udøvet en økonomisk aktivitet fra og med den 1. januar 2005. Kommissionen fandt, at blandingen af økonomiske og ikkeøkonomiske træk i det obligatoriske sygesikringssystem i Slovakiet gjorde det nødvendigt at gennemføre en dybdegående analyse af de forskellige elementer og deres respektive betydning for ordningen, således at det kunne slås fast, om aktiviteterne i den obligatoriske sygesikring på netop den måde, som den er organiseret og gennemført på i Slovakiet, skal anses for økonomiske (fra den 1. januar 2005) eller ikkeøkonomiske.
- (52) Kommissionen oplyste endvidere, at den ikke havde tilstrækkelige oplysninger til at fastslå, hvorvidt de foranstaltninger, der blev vurderet, kunne anses for at yde SZP/VZP en selektiv fordel, såfremt aktiviteten skulle opfattes som en økonomisk aktivitet.
- (53) Kommissionen konkluderede, at den derfor på det tidspunkt ikke kunne udelukke, at der var tale om statsstøtte, og i mangel på specifikke argumenter eller klare indikationer på foranstaltningernes forenelighed med det indre marked udtrykte Kommissionen også tvivl om, hvorvidt disse foranstaltninger kunne anses for forenelige med det indre marked i henhold til artikel 106, stk. 2, eller artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten, såfremt den konkluderede, at foranstaltningerne kunne anses for statsstøtte.

⁽³⁰⁾ Del 3 i lov nr. 580/2004.

⁽³¹⁾ Betragtning 60-67 i indledningsafgørelsen indeholder yderligere oplysninger om risikoudligningsordningen.

- (54) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at den endelige konklusion med hensyn til, hvorvidt den obligatoriske sygesikring i Den Slovakiske Republik er en økonomisk eller ikkeøkonomisk aktivitet, hvorvidt statens foranstaltninger opfylder alle øvrige betingelser for, at de kan anses for statsstøtte, og hvorvidt de i så fald er forenelige med det indre marked, først kunne drages i en endelig afgørelse, som skulle vedtages efter afslutningen på den formelle undersøgelse, når alle tilgængelige oplysninger (herunder yderligere bemærkninger fra medlemsstater og tredjeparter) var indsamlet, og der var foretaget en tilbundsående vurdering af samtlige oplysninger.

5. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (55) Kommissionen modtog følgende bemærkninger fra interesserede parter:

5.1. DÔVERA

- (56) Som svar på indledningsafgørelsen fremsendte klageren Dôvera yderligere oplysninger om sundhedsforsikringssystemet og supplerende argumenter med henblik på bl.a. at underbygge selskabets påstand om, at SZP/VZP er virksomheder underlagt konkurrencelovgivningen, som har nydt godt af uforenelig statsstøtte.
- (57) Dôvera påpeger, at SZP/VZP konkurrerer med private sundhedsforsikringsselskaber, som udbyder de samme ydelser med vinding for øje, og henviser til tidligere fremsendte oplysninger om aktivitetens økonomiske karakter og til Domstolens nyere retspraksis ⁽³²⁾. I denne forbindelse hævder Dôvera, at flere af de oplysninger, der blev fremlagt af Den Slovakiske Republik og opført i indledningsafgørelsen som bevis på, at VZP/SZP's aktiviteter ikke var økonomiske, ikke holder ved en nærmere gennemgang. Ifølge Dôvera var målet med 2004-2005-reformen at skabe et konkurrencedygtigt marked, hvilket den slovakiske dømmende magt (dvs. den slovakiske forfatningsdomstol) og de slovakiske myndigheder selv har erkendt og bekræftet. I denne forbindelse påpeger Dôvera ligeledes, at forsikringsselskaberne konkurrerer om udbyderne af sundhedsydelser gennem selektiv kontraktindgåelse og forhandlinger om ydelsernes pris og kvalitet, og selskabet nævner endvidere markedsføringskampagner, hvor sundhedsforsikringsselskaberne forsøger at bevare og tiltrække kunder. Dôvera benægter ligeledes systemets rent sociale karakter og henviser til, at sundhedsforsikringsselskaberne kan skabe og udlodde overskud, og til, at de private investorer er villige til at investere i aktører på det slovakiske marked for obligatorisk sygesikring.
- (58) Med henvisning til de oplysninger, som Dôvera fremsendte til Kommissionen forud for indledningsafgørelsen, hævder Dôvera endvidere, at alle de i nævnte afgørelse identificerede foranstaltninger bør anses for ulovlig statsstøtte, da alle øvrige kriterier i artikel 107, stk. 1, i traktaten er opfyldt. Efter Dôveras mening kan Den Slovakiske Republik ikke anses for at have handlet som en markedsøkonomisk investor i forbindelse med SZP's kapitalforøgelse i 2006 og VZP's kapitalforøgelse i 2010. Dôvera hævder endvidere, at Den Slovakiske Republik ydede forskelsbehandling mellem SZP/VZP og de private forsikringsselskaber, idet den behandlede SZP mere fordelagtigt ved betalingen af selskabets gæld i 2003-2005, og idet den indførte to nye parametre i risikoudligningsordningen i 2009 og 2012. For så vidt angår overførslen af kundeporteføljer, fokuserer Dôveras bemærkninger på overførslen af EZP's forsikringsportefølje, da selskabet ikke har nogen oplysninger om tidligere porteføljeoverførsler til VZP. I denne forbindelse hævder Dôvera, at Kommissionen muligvis er blevet fejlinformeret af de slovakiske myndigheder om den gældende lovramme for porteføljeoverførslen.
- (59) Endelig hævder Dôvera, at de slovakiske myndigheder ikke har været i stand til at påvise, at levering af obligatorisk sygesikring er en tjenesteydelse af almen interesse, og selskabet sætter derfor spørgsmålstegn ved selve grundlaget for en analyse i henhold til Altmark-sagens retspraksis ⁽³³⁾ og Kommissionens pakke vedrørende tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

5.2. SUNDHEDSFORSIKRINGSFORENINGEN

- (60) Bemærkningerne til indledningsafgørelsen fra sundhedsforsikringsforeningen, den anden privatejede konkurrent til SZP/VZP, er stort set på linje med bemærkningerne fra Dôvera, idet det hævdes, at SZP og VZP er virksomheder i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten. Sundhedsforsikringsforeningen mener, at fem af de seks foranstaltninger, der er beskrevet i afsnit 3 i denne afgørelse, kan opfattes som statsstøtte og er uforenelige med

⁽³²⁾ Sag T-347/09, Tyskland mod Kommissionen, 12. september 2013, endnu ikke offentliggjort.

⁽³³⁾ Sag C-280/00, Altmark, Sml. 2003 I, s. 7747.

det indre marked. Med hensyn til den sjette foranstaltning, risikoudligningsordningen, hævder sundhedsforsikringsforeningen, at den muligvis opfylder de betingelser, som er fastsat i Altmark-dommen vedrørende kompensation for offentlig tjeneste, eller kan være forenelig med det indre marked i henhold til artikel 106, stk. 2, i traktaten, idet foreningen kræver en mere tilbundsående undersøgelse af foranstaltningens eventuelle forskelsbehandling til fordel for risikoudligningsordningens nettomodtager, dvs. SZP/VZP.

5.3. SUNDHEDSPOLITISK INSTITUT, INEKO OG ZZP

- (61) De bemærkninger til indledningsafgørelsen, som de tre øvrige tredjeparter (sundhedspolitisk institut, INEKO og ZZP) fremsendte, understøtter i høj grad klageren Dôveras og sundhedsforsikringsforeningens holdning om, at aktiviteten er økonomisk, og at foranstaltningerne indebærer statsstøtte, idet de giver SZP/VZP en selektiv fordel, og de tre tredjeparter er overbevist om, at sundhedsforsikringsselskaber handler i et konkurrencepræget miljø (idet de bruger forskellige metoder til at tiltrække kunder), og hævder, at staten har behandlet sine statsejede sundhedsforsikringsselskaber fordelagtigt.

6. BEMÆRKNINGER TIL INDLEDNINGSAFGØRELSEN OG TIL DE YDERLIGERE OPLYSNINGER FRA DEN SLOVAKISKE REPUBLIK

- (62) Den Slovakiske Republik fremsendte sine bemærkninger til indledningsafgørelsen samt til tredjeparternes bemærkninger.
- (63) De slovakiske myndigheder fremsendte forklaringer og supplerende argumenter for at underbygge deres holdning om, at det obligatoriske sygesikringsystem ikke er underlagt konkurrencereglerne, da det ikke indebærer nogen økonomisk aktivitet. De påstår, at den obligatoriske sygesikring i Slovakiet ikke kan anses for at være økonomisk i henhold til Domstolens retspraksis ⁽³⁴⁾, navnlig af følgende årsager:
- a) Systemet har et socialt formål.
 - b) Systemet er baseret på solidaritet, navnlig i lyset af følgende:
 - i) Obligatorisk optagelse for slovakiske indbyggere.
 - ii) Alle forsikrede er garanteret de samme minimumsydelser.
 - iii) Bidragene er ikke afhængige af de individuelle ydelser, da de er fastsat ved lov (ingen priskonkurrence).
 - iv) Forsikringsselskaberne er risikosolidariske (risikoudligningsordningen og de fælles satser).
 - c) Der findes detaljerede lovgivningsmæssige rammer, som er underlagt statens kontrol. Alle sundhedsforsikringsselskabers status, rettigheder og forpligtelser er fastsat ved lov.
- (64) Den Slovakiske Republik afviser, at det slovakiske sundhedssystem som følge af de lovgivningsmæssige ændringer i 2005 skulle være blevet et kommercielt system, og hævder, at systemet aldrig er holdt op med at være et offentligt, ikkeøkonomisk system. Slovakiet henleder endvidere opmærksomheden på, at det slovakiske sundhedsforsikringsystem er en del af den sociale sikringsordning, og henviser til medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser i henhold til artikel 168, stk. 7, i traktaten.
- (65) De slovakiske myndigheder oplyser endvidere, at sundhedsforsikringsreformen ikke erstattede offentlig sundhedsforsikring med privat sundhedsforsikring, og at den ikke banede vej for, at private forsikringsselskaber kunne dække en risiko, der var omfattet af den lovbestemte sociale sikringsordning. Ifølge Slovakiet var hovedformålet med reformen af sundhedssektoren at opstille nøjagtige regler for håndteringen af finansielle ressourcer, som blev afsat til sundhedsformål, og omorganiseringen pr. 30. september 2005 af alle eksisterende sygekasser til aktieselskaber med klart definerede regnskabsregler syntes at være en hensigtsmæssig måde at opstille disse regler på. De slovakiske myndigheder mener, at alle sundhedsforsikringsselskaber i Slovakiet forvalter offentlige midler, som de får tildelt inden for det offentlige sundhedsforsikringsystem.

⁽³⁴⁾ Særlig forenede sager C-159/91 og C-160/91, Poucet og Pistre, sag C-218/00, Cital og INAIL, forenede sager C-264/01, C-306/01, C-354/01 og C-355/01, AOK Bundesverband.

- (66) Ifølge de slovakiske myndigheder kan det forhold, at det obligatoriske sygesikringssystem i Slovakiet giver begrænset plads til kvalitetskonkurrence, ses som et element, der opfordrer sundhedsforsikringsselskaberne til at operere økonomisk i henhold til principperne om forsvarlig forvaltning for at opretholde et velfungerende system, men ikke som et element, der kan påvirke den ikkeøkonomiske karakter af sundhedsforsikringssystemet som helhed.
- (67) De slovakiske myndigheder forklarer ligeledes, at de midler, der opkræves og omforderes via sundhedsforsikringsselskaberne inden for det offentlige sundhedsforsikringssystem i Slovakiet, er summen af offentlige sundhedsforsikringsbidrag, som er obligatoriske i henhold til loven, og som dermed udgør en del af Slovakiets offentlige finanser. Alle sundhedsforsikringsselskaber har derfor til opgave at forvalte offentlige midler opkrævet fra offentligheden i overensstemmelse med gældende lovbestemmelser med henblik på midlernes anvendelse til dækning af sundhedsydelser.
- (68) For yderligere at understøtte deres påstand minder de slovakiske myndigheder endvidere om, at selv efter at forbuddet mod overskudsudlodning blev ophævet i 2011, gav den ændrede lov nr. 250/2011 kun sundhedsforsikringsselskaberne mulighed for at skabe overskud under nøjagtigt angivne forhold, dvs.:
- a) indførelse af skat på sundhedsforsikringsselskabers overskud
 - b) obligatorisk anvendelse af overskud til oprettelse af en reservefond på op til 20 % af den indbetalte selskabskapital (reservefonden må kun anvendes til at dække tab i det pågældende sundhedsforsikringsselskab)
 - c) obligatorisk oprettelse af forsikringsmæssige hensættelser til dækning af planlagte sundhedsydelser for forsikrede på ventelister (hvilket betyder, at sundhedsforsikringsselskaberne ikke kan skabe overskud på bekostning af deres kunder ved at sætte dem på ventelister i stedet for omgående at dække deres sundhedsydelser. Dette er afgørende for overholdelsen af almindeligt anerkendte regnskabsstandarder inden for offentlig sundhedsforsikring).
- (69) I denne forbindelse forklarer de slovakiske myndigheder, at da VZP indberettede et overskud, oprettede selskabet en sundhedsydelsesfond til dækning af anvendelsen af sundhedsydelser og finansiering af særligt omkostningskrævende sundhedsydelser, som er omfattet af den offentlige sundhedsforsikring. Derudover blev en del af VZP's overskud i de år, hvor selskabet indberettede et overskud, afsat til den lovbestemte reservefond, som efterfølgende blev anvendt til at reducere tab. Derfor er der ifølge de slovakiske myndigheder aldrig blevet udbetalt noget overskud fra et statsejet sundhedsforsikringsselskab til aktionærerne.
- (70) I denne forbindelse peger Den Slovakiske Republik endvidere på en yderligere restriktion, som sundhedsforsikringsselskaberne er underlagt, idet de kun kan låne midler i henhold til lov nr. 523/2004 om budgetregler for den offentlige forvaltning med sundhedstilsynsmyndighedens forudgående godkendelse.
- (71) For yderligere at understøtte deres påstand om, at levering af obligatorisk sygesikring ikke falder ind under konkurrencereglerne, henleder myndighederne desuden opmærksomheden på en undersøgelse fra 2009 foretaget af det slovakiske monopoltilsyn, som påviste, at sundhedsforsikringsselskabernes aktiviteter udøves inden for et system, som er kendetegnet ved en høj grad af solidaritet, hvor sundhedsydelserne leveres gratis, og hvor de væsentligste elementer af disse aktiviteter reguleres af staten, og at de aktiviteter, som sundhedsforsikringsselskaberne udøver ved leveringen af offentlig sundhedsforsikring, dermed ikke kan opfattes som økonomiske aktiviteter, hvilket begrænser konkurrencen. Ifølge monopoltilsynet finder den slovakiske konkurrencelov således ikke anvendelse på sundhedsforsikringsselskabernes aktiviteter, der udføres som led i leveringen af offentlig sundhedsforsikring ⁽³⁵⁾.
- (72) De slovakiske myndigheder forklarer ligeledes, at forfatningsdomstolen i 2011 erklærede, at forbuddet mod overskudsudlodning fra 2007 var forfatningsstridigt, da det krænkede ejendomsrettighederne i den slovakiske forfatning, men at den ikke var enig i, at loven om sundhedsforsikringsselskaber indskrænkede de markedsøkonomiske principper. De påpeger ligeledes, at forfatningsdomstolen i denne henseende bemærkede, at lovgivningen om sundhedsforsikring, som udelukker eller i væsentlig grad begrænser de markedsøkonomiske værktøjers virkning og dermed konkurrencen, er forfatningsmæssigt acceptabel.

⁽³⁵⁾ Undersøgelse foretaget af monopoltilsynet i forbindelse med den foreslåede fusion mellem SZP og VZP, afsluttet den 3. december 2009. Se også monopoltilsynets årsrapport fra 2009, som findes på <http://www.antimon.gov.sk/data/att/958.pdf>.

- (73) Ud over deres påstand om, at levering af obligatorisk sygesikring i Slovakiet falder uden for konkurrencereglernes anvendelsesområde, påstår de slovakiske myndigheder, at foranstaltningerne ikke opfylder de øvrige statsstøtteelementer i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten. De hævder i denne forbindelse, at kapitalforøgelserne i 2006 og 2009 ikke var statsstøtte, da de var i overensstemmelse med princippet om den markedsøkonomiske investor. De afviser yderligere, at der fandt uretmæssig forskelsbehandling sted i forbindelse med Veritel's betaling af gæld, og fastholder, at VZP ikke modtog noget tilskud i 2006, men at der var tale om statens normale betaling af eksisterende uanfægtet gæld. De slovakiske myndigheder fremlægger yderligere oplysninger om overførslerne af kundeporteføljer fra DZP til VZP og fra EZP til SZP og påstår, at heller ikke disse overførsler gav SZP/VZP nogen selektiv fordel i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten. Endelig fremlægger de yderligere oplysninger om risikoudligningsordningen og forklarer navnlig, hvordan bidragene blev omfordelt (på måneds- og årsbasis) i perioden 2006-2012, og de hævder, at denne foranstaltning heller ikke kan anses for statsstøtte, da den udligner de risici, der er forbundet med systemet som følge af de fælles bidragssatser for alle grupper af forsikrede trods deres varierende risikoprofil.
- (74) I de slovakiske myndigheders bemærkninger til indledningsafgørelsen forsvarede de først og fremmest den holdning, at SZP/VZP ikke er virksomheder, da de ikke udøver nogen økonomisk aktivitet, og at foranstaltningerne er i overensstemmelse med princippet om den markedsøkonomiske investor og ikke giver SZP/VZP nogen fordel og altså ikke kan anses for statsstøtte. De fandt det derfor ikke nødvendigt at fremsætte argumenter om de påståede støtteforanstaltningers forenelighed.

7. VURDERING AF FORANSTALTNINGERNE

- (75) Det bestemmes i traktatens artikel 107, stk. 1, at statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (76) I henhold til den bestemmelse finder statsstøttereglerne kun anvendelse, når modtageren af støtten er en virksomhed. I EU-Domstolens retspraksis defineres begrebet »virksomhed« i forbindelse med traktatens artikel 107, stk. 1, som enhver enhed, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset dens juridiske status og dens finansieringsmåde⁽³⁶⁾. Klassificeringen af en bestemt enhed som en virksomhed afhænger derfor helt af, om dens aktiviteter er økonomiske eller ikkeøkonomiske.
- (77) Som nævnt i indledningsafgørelsen afhænger spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningerne til fordel for SZP/VZP anses for statsstøtte, derfor i første omgang af, hvorvidt og i hvilket omfang SZP/VZP handler som virksomheder, når de opererer inden for det obligatoriske sygesikringssystem i Slovakiet, og derfor kan opfattes som udøvende en økonomisk aktivitet i henhold til retspraksis.
- (78) Ifølge Domstolen er en økonomisk aktivitet en aktivitet, der består i at udbyde varer og/eller tjenesteydelser på et givet marked⁽³⁷⁾. I denne forbindelse kan spørgsmålet om, hvorvidt der findes et marked for visse tjenesteydelser, afhænge af den måde, hvorpå disse tjenesteydelser organiseres og udføres i den pågældende medlemsstat⁽³⁸⁾. Statsstøttereglerne finder udelukkende anvendelse, når en bestemt aktivitet udøves i et markedsmiljø. En og samme tjenesteydelses økonomiske karakter kan derfor variere fra medlemsstat til medlemsstat. Derudover kan en bestemt tjenesteydelse som følge af politiske valg eller den økonomiske udvikling klassificeres forskelligt over tid. Det, der ikke er en markedsaktivitet i dag, kan blive en markedsaktivitet på et senere tidspunkt, og omvendt⁽³⁹⁾.
- (79) I forbindelse med levering af sundhedsydelser afhænger spørgsmålet om, hvorvidt sundhedssystemerne skal karakteriseres som omfattende en økonomisk aktivitet, af deres politiske og økonomiske karakter og af, hvordan de er tilrettelagt og struktureret i den pågældende medlemsstat. I EU-Domstolens retspraksis sondres der overordnet set mellem ordninger, der er baseret på princippet om solidaritet, og ordninger af økonomisk karakter⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁶⁾ Se f.eks. forenede sager C-180/98 til C-184/98, Pavlov m.fl., Sml. 2000 I, s. 6451, præmis 74.

⁽³⁷⁾ Sag 118/85, Kommissionen mod Italien, Sml. 1987, s. 2599, præmis 7, sag C-35/96, Kommissionen mod Italien, Sml. 1998 I, s. 3851, præmis 36, forenede sager C-180/98 til C-184/98, Pavlov m.fl., præmis 75.

⁽³⁸⁾ Forenede sager C-159/91 og C-160/91, Poucet og Pistre, Sml. 1993 I, s. 637.

⁽³⁹⁾ Se også meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT C 8 af 11.1.2012, s. 5), punkt 12.

⁽⁴⁰⁾ Kommissionen har opsummeret EU-Domstolens relevante retspraksis med hensyn til anvendelsen af disse bestemmelser på finansiering af sociale sikrings- og sundhedssystemer i sin meddelelse fra 2012 om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

- (80) EU-Domstolen bruger en række kriterier til at fastslå, om en social sikringsordning er baseret på solidaritet og således ikke omfatter en økonomisk aktivitet. En række faktorer kan være relevante i den henseende: i) er tilslutning til ordningen obligatorisk ⁽⁴¹⁾, ii) forfølger ordningen et rent socialt formål ⁽⁴²⁾, iii) drives ordningen med vinding for øje ⁽⁴³⁾, iv) er ydelserne uafhængige af de beløb, der er betalt i bidrag ⁽⁴⁴⁾, v) er størrelsen af de udbetalte ydelser ikke nødvendigvis proportional med forsikredes indkomst ⁽⁴⁵⁾, og vi) er ordningen undergivet statskontrol ⁽⁴⁶⁾.
- (81) I modsætning til solidaritetsbaserede ordninger er ordninger af økonomisk karakter normalt karakteriseret ved: i) frivillig tilslutning ⁽⁴⁷⁾, ii) kapitaliseringsprincippet (ydelse af afhænger af de betalte bidrag og ordningens økonomiske resultater) ⁽⁴⁸⁾, iii) ordningen drives med vinding for øje ⁽⁴⁹⁾, og iv) ydelser, som supplerer ydelserne i henhold til grundordningen ⁽⁵⁰⁾.
- (82) Nogle ordninger kombinerer træk fra begge kategorier (solidaritetsbaserede ordninger og ordninger af økonomisk karakter) ⁽⁵¹⁾. I sådanne tilfælde skal Kommissionen for at afgøre, hvorvidt en bestemt ordning er økonomisk eller ikkeøkonomisk, undersøge tilstedeværelsen af de forskellige aspekter i de to foregående betragtninger og afveje deres respektive betydning i den pågældende ordning ⁽⁵²⁾.
- (83) Den endelige bestemmelse af, hvorvidt levering af obligatoriske sygesikringsydelser i Den Slovakiske Republik er en økonomisk eller ikkeøkonomisk aktivitet, kræver en dybdegående analyse af netop den måde, som aktiviteten er organiseret og gennemført på i den pågældende medlemsstat, og bestemmelsen er derfor specifik for det obligatoriske sygesikringssystem i Slovakiet. Kommissionen vil på grundlag af disse generelle bemærkninger vurdere, hvorvidt de anfægtede foranstaltninger, der påstås gennemført til fordel for SZP/VZP, kan anses for statsstøtte på linje med foranstaltninger gennemført til fordel for en virksomhed i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten.
- (84) En række indikatorer peger på, at det slovakiske sundhedsforsikringssystem er ikkeøkonomisk, især dets sociale funktioner og formål, som indtager en vigtig plads i driften af systemet, og det forhold, at solidaritetsprincippet er systemets omdrejningspunkt.
- (85) For det første er det et lovkrav, at størstedelen af den slovakiske befolkning deltager i det offentlige sundhedsforsikringsprogram, og de sundhedsydelser, der er omfattet af den obligatoriske sygesikring, leveres, uanset hvor stort et bidrag den forsikrede har indbetalt. En forsikret har ret til frit at vælge et sundhedsforsikringsselskab, og i henhold til pligten til fri optagelse kan sundhedsforsikringsselskaberne ikke nægte at forsikre en person på grund af personens alder, sundhedstilstand eller sygdomsrisici ⁽⁵³⁾.

⁽⁴¹⁾ Forenede sager C-159/91 og C-160/91, Poucet og Pistre, Sml. 1993 I, s. 637, præmis 13.

⁽⁴²⁾ Sag C-218/00, *Cisal og INAIL*, Sml. 2002 I, s. 691, præmis 45.

⁽⁴³⁾ Forenede sager C-264/01, C-306/01, C-354/01 og C-355/01, *AOK Bundesverband*, Sml. 2004 I, s. 2493, præmis 47-55.

⁽⁴⁴⁾ Forenede sager C-159/91 og C-160/91, *Poucet og Pistre* (jf. ovenfor), præmis 15-18.

⁽⁴⁵⁾ Sag C-218/00, *Cisal og INAIL* (jf. ovenfor), præmis 40.

⁽⁴⁶⁾ Forenede sager C-159/91 og C-160/91, *Poucet og Pistre* (jf. ovenfor), præmis 14, sag C-218/00, *Cisal og INAIL* (jf. ovenfor), præmis 43-48, forenede sager C-264/01, C-306/01, C-354/01 og C-355/01, *AOK Bundesverband* (jf. ovenfor), præmis 51-55.

⁽⁴⁷⁾ Sag C-67/96, *Albany*, Sml. 1999 I, s. 5751, præmis 80-87.

⁽⁴⁸⁾ Sag C-244/94, *FFSA m.fl.* (jf. ovenfor), præmis 9 og 17-20, sag C-67/96, *Albany* (jf. ovenfor), præmis 81-85. Se også forenede sager C 115/97-C 117/97, *Brentjens*, Sml. 1999 I, s. 6025, præmis 81-85, sag C 219/97, *Drijvende Bokken*, Sml. 1999 I, s. 6121, præmis 71-75, og forenede sager C-180/98 til C-184/98, *Pavlov* (jf. ovenfor), præmis 114 og 115.

⁽⁴⁹⁾ Forenede sager C 115/97 til C 117/97, *Brentjens* (jf. ovenfor).

⁽⁵⁰⁾ Forenede sager C-180/98 til C-184/98, *Pavlov m.fl.* (jf. ovenfor).

⁽⁵¹⁾ Se f.eks. Domstolens afvejningsproces i sag C-350/07, *Kattner Stahlbau*, Sml. 2009 I, s. 1513, særlig præmis 33-68.

⁽⁵²⁾ I denne forbindelse bør det endvidere bemærkes, at det i den nylige dom (T-347/09, *Tyskland mod Kommissionen*, dom af 12. september 2013, endnu ikke offentliggjort), som klageren *Dövera* henviser til i sine bemærkninger til indledningsafgørelsen, blot bekræftes, at nonprofitorganisationer også kan udbyde varer og tjenesteydelser på et marked (se også meddelelsen fra 2012 om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, punkt 9, vedrørende retspraksis). Dette ændrer imidlertid ikke ved det forhold, at konklusionen om, hvorvidt en aktivitet er økonomisk eller ikkeøkonomisk, skal tage udgangspunkt i tilstedeværelsen og afvejningen af de forskellige aspekter og deres respektive betydning.

⁽⁵³⁾ Se betragtning 23-25.

- (86) For det andet er den obligatoriske slovakiske sygesikring baseret på bidrag, som er fastsat ved lov, og som står i forhold til den forsikredes indkomst og ikke i forhold til den forsikrede risiko (alder, sundhedstilstand, sygdomsrisici). Derudover er der ikke nogen direkte forbindelse mellem størrelsen af de bidrag, en person indbetaler til ordningen, og værdien af de ydelser, som personen modtager fra ordningen. Det betyder, at forsikringsselskaberne ikke har mulighed for at påvirke hverken bidragenes størrelse eller den minimumsdækning, som de forsikrede er berettiget til, eftersom alt dette er fastsat ved national lovgivning.
- (87) For det tredje er det fastsat ved lov, at alle forsikrede skal modtage det samme grundlæggende ydelsesniveau, som er meget højt, eftersom det dækker stort set alle sundhedsprocedurer i Den Slovakiske Republik, hvilket betyder, at praktisk taget alle sundhedsydelser leveres under det obligatoriske sygesikringssystem⁽⁵⁴⁾. Den slovakiske risiko-udligningsordning sikrer, at forsikringsrisiciene fordeles, og styrker dermed yderligere solidariteten. Derudover er det slovakiske system baseret på princippet om fælles satser, hvilket betyder, at forsikringsselskaberne ikke kan differentiere forsikringspræmierne alt efter forsikringsrisikoen. De forsikringsselskaber, hvis kundeportefølje udviser en demografisk profil, som er forbundet med en højere risiko, modtager delvis compensation herfor via risikoudligningsordningen, som omfordeler penge fra de forsikringsselskaber, der udbetaler mindre end ydelsesgennemsnittet, til dem, der udbetaler mere end ydelsesgennemsnittet til de forsikrede⁽⁵⁵⁾.
- (88) Endelig minder Kommissionen ud over alle ovenstående sociale og solidariske træk om, at den slovakiske obligatoriske sygesikring er organiseret og gennemført i henhold til en klar lovgivningsmæssig ramme, idet alle sundhedsforsikringsselskabers status, rettigheder og forpligtelser er fastsat ved lovbestemmelser, som opstiller detaljerede betingelser herfor, og de er underlagt streng statslig kontrol⁽⁵⁶⁾.
- (89) På grundlag af disse oplysninger konkluderer Kommissionen, at det slovakiske obligatoriske sygesikringssystem er ikkeøkonomisk, så SZP/VZP kan ikke opfattes som en virksomhed i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten⁽⁵⁷⁾.
- (90) Kommissionen erkender, at visse træk i det slovakiske obligatoriske sygesikringssystem kan pege i retning af, at de i systemet udøvede aktiviteter er af økonomisk art: i) tilstedeværelsen af flere forsikringsaktører (offentlige og private) på det slovakiske marked for obligatorisk sygesikring, ii) en vis grad af konkurrence mellem disse sundhedsforsikringsselskaber, som udøver iii) en aktivitet med vinding for øje, og iv) det forhold, at aktiviteten af den slovakiske forfatningsdomstol blev opfattet som værende åben for konkurrence. Ikke desto mindre mener Kommissionen ikke, at disse træk sår tvivl om dens konklusion, som er, at obligatorisk sygesikring i Slovakiet er en ikkeøkonomisk aktivitet.
- (91) For det første bemærker Kommissionen, at det forhold, at der er flere (offentlige og private) aktører på markedet for obligatorisk sygesikring, ikke i sig selv er ensbetydende med, at aktørernes aktiviteter er økonomiske, i et system, hvor de sociale funktioner og formål indtager en vigtig plads, hvor solidaritetsprincippet er omdrejningspunktet for systemets drift, og hvor statens kontrol er streng (betragtning 85-87). En sådan fortolkning ville tillægge de organisatoriske ordninger, som en medlemsstat har valgt for driften af en del af dens sociale sikrings-system, uforholdsmæssig stor vægt i forhold til det pågældende systems egentlige indhold.⁽⁵⁸⁾
- (92) For det andet fremgår det af Domstolens retspraksis, at selv om der er plads til konkurrence inden for sundhedsforsikringssystemet, og der rent faktisk finder konkurrence sted, også når dette er bevidst fra lovgiverens side og bekræftet af domstolene, er den pågældende aktivitet ikke nødvendigvis af økonomisk art. Domstolen har gjort det klart, at for at fastslå, hvorvidt aktiviteterne i et lovbestemt sundhedsforsikringssystem, der ligesom det slovakiske system giver en vis frihed med hensyn til konkurrence, er økonomiske eller ikkeøkonomiske, er arten og graden af denne konkurrence, de forhold, under hvilke konkurrencen finder sted, samt tilstedeværelsen

⁽⁵⁴⁾ Se betragtning 26-29.

⁽⁵⁵⁾ Se betragtning 23-25.

⁽⁵⁶⁾ Se betragtning 32.

⁽⁵⁷⁾ Det slovakiske obligatoriske sygesikringssystem minder meget om den tyske lovbestemte offentlige sygesikringsordning, som blev gennemgået af EU-Domstolen i forenede sager C-264/01, C-306/01, C-354/01 og C-355/01, AOK Bundesverband. Domstolen fastslog, at det tyske system er af ikkeøkonomisk art, og bemærkede navnlig, at de tyske sygekasser er retligt forpligtet til at yde deres medlemmer obligatoriske ydelser, som i det væsentlige er identiske, som er fastsat af staten, og som er uafhængige af bidragenes størrelse, at de således ikke konkurrerer indbyrdes med henblik på leveringen af de lovbestemte ydelser, og at de er organiseret i et risikoudlignings-system (se præmis 52-54 i dommen).

⁽⁵⁸⁾ Se også sag C-350/07, Kattner Stahlbau (jf. ovenfor), præmis 53, og særlig generaladvokat Mazaks holdning i sagen (præmis 59).

og vægten af de øvrige relevante faktorer afgørende ⁽⁵⁹⁾. I det foreliggende tilfælde er den form for konkurrence, der er mest interessant for forbrugerne — priskonkurrence med hensyn til bidragenes størrelse — udelukket, da de slovakiske sundhedsforsikringselskaber ikke kan ændre bidragenes størrelse, som er fastsat ved lov. Derudover er pladsen til kvalitetskonkurrence ret begrænset, eftersom det slovakiske obligatoriske sygesikringsystem omfatter en meget bred vifte af lovbestemte ydelser, som er de samme for alle forsikrede, hvilket kun giver forsikringselskaberne meget få muligheder for at konkurrere om kunderne ved at tilbyde supplerende (gratis) ydelser. Sundhedsforsikringselskaberne har således ikke mulighed for at påvirke de lovpligtige ydelser og konkurrerer derfor ikke indbyrdes med henblik på leveringen af de obligatoriske lovbestemte ydelser i sundhedssektoren, som udgør deres væsentligste funktion.

- (93) For det tredje mener Kommissionen ikke, at den obligatoriske sygesikrings ikkeøkonomiske aktivitet påvirkes af, at sundhedsforsikringselskaberne indgiver sig på kvalitetskonkurrence og konkurrence med hensyn til indkøbs effektivitet ved at købe sundhedsydelser og tilhørende ydelser af høj kvalitet fra udbydere til konkurrencedygtige priser. På denne måde erhverver forsikringselskaberne sig gennem en aktivitet, der kan adskilles fra deres kontrakter med de forsikrede under den obligatoriske sygesikring, de forsyninger, der er nødvendige for at varetage deres rolle i det pågældende system. Det fremgår af Domstolens retspraksis, at hvis det obligatoriske sygesikringsystem som følge af dets iboende træk er af ikkeøkonomisk art, er aktiviteten med at indkøbe forsyninger, der er nødvendige for at drive dette system, også af ikkeøkonomisk art ⁽⁶⁰⁾.
- (94) For det fjerde ændrer den kendsgerning, at bestemmelserne om obligatorisk sygesikring i Slovakiet giver sundhedsforsikringselskaberne mulighed for at skabe og udlodde overskud til deres aktionærer, ikke på deres aktiviteter af ikkeøkonomisk art, da de udøves i et system, hvor alle ovennævnte træk, som påviser systemets ikkeøkonomiske art, er fremtrædende. Det, at sundhedsforsikringselskaberne er berettiget til at skabe og udlodde overskud, er ikke i sig selv nok til at tilsidesætte systemets fremtrædende sociale funktioner og formål, solidaritetsprincippets centrale rolle i systemet og den stramme statsregulering og strenge statslige kontrol, som systemet er underlagt. Med hensyn til statsreguleringen minder Kommissionen om, at muligheden for at skabe, anvende og udlodde overskud er reguleret og begrænset af retlige forpligtelser, som staten har pålagt de slovakiske forsikringselskaber, og som har til formål at sikre den obligatoriske sygesikrings levedygtighed og kontinuitet med alle dens fremtrædende sociale og solidaritetsrelaterede formål ⁽⁶¹⁾. Friheden til at skabe, anvende og udlodde overskud er derfor væsentligt mere indskrænket på markedet for obligatorisk sygesikring i Slovakiet end på almindelige handelsmarkeder og underlagt opnåelsen af sociale og solidaritetsrelaterede formål.
- (95) Det betyder, at som følge af det begrænsede omfang af den konkurrence, der blev indført i det slovakiske obligatoriske sygesikringsystem (dvs. kun begrænset kvalitetskonkurrence og ingen priskonkurrence overhovedet), og restriktionerne på den måde, hvorpå overskuddet kan skabes og anvendes, sætter de konkurrenceelementer og overskudsorienterede faktorer, der findes i det slovakiske obligatoriske sygesikringsystem, ikke spørgsmålstegn ved de fremtrædende sociale, solidaritetsrelaterede og lovgivningsmæssige træk, der viser, at sundhedsforsikringselskabernes aktiviteter er af ikkeøkonomisk art. Konkurrenceelementerne og de overskudsorienterede faktorer i det slovakiske obligatoriske sygesikringsystem bør snarere opfattes som forfølgende det vigtigste formål, nemlig at opfordre forsikringselskaberne til at operere i overensstemmelse med principperne om forsvarlig forvaltning, hvilket tilgodeser et velfungerende socialt sikringsystem, og dermed bidrage til at sikre, at systemets sociale og solidaritetsrelaterede formål opnås ⁽⁶²⁾.
- (96) Endelig mener Kommissionen ikke, at den kendsgerning, at den slovakiske forfatningsdomstol (i forbindelse med dens undersøgelse af en eventuel krænkelse af den forfatningsbeskyttede ret til at drive egen virksomhed i Slovakiet) opfattede det slovakiske obligatoriske sygesikringsystem som værende »omfattet af konkurrencesfæren« betyder, at systemet omfatter aktiviteter af økonomisk art i henhold til statsstøttereglerne. Faktisk skulle den

⁽⁵⁹⁾ I denne forbindelse minder Kommissionen om, at det forhold, at de tyske sygekasser i AOK-sagen (forenede sager C-264/01, C-306/01, C-354/01 og C-355/01, AOK Bundesverband) indgav sig på en vis priskonkurrence i kraft af deres begrænsede mulighed for at ændre bidragssatserne for medlemmerne, ikke har betydning for Domstolens konklusion, som var, at de ikke udøvede en økonomisk aktivitet. Ifølge Domstolen var indførelsen af et element af konkurrence, for så vidt angik bidragenes størrelse, for at tilskynde sygekasserne til at udøve deres virksomhed i overensstemmelse med principperne om god forvaltning, dvs. på den mest effektive og mindst omkostningskrævende måde, af hensyn til den tyske socialsikringsordnings gnidningsløse funktion. Ifølge Domstolen ændrer forfølgelsen af dette formål ikke karakteren af sygekassernes virksomhed (se præmis 56 i dommen).

⁽⁶⁰⁾ Se sag T-319/99, FENIN, Sml. 2003 II, s. 357 (særlig præmis 37).

⁽⁶¹⁾ Betragtning 84-88.

⁽⁶²⁾ Også i lyset af reformens primære formål (effektivitet), som er nævnt i betragtning 13.

slovakiske forfatningsdomstol i den pågældende sag undersøge, hvorvidt det lovgivningsmæssige forbud fra 2007 mod sundhedsforsikringssekskabernes udlodning af overskud var foreneligt med den slovakiske forfatning (krænkelser af ejendomsretten, beskyttelse af ejendom og retten til at drive egen virksomhed) og med artikel 18, 49, 54 og 63 i traktaten. Den slovakiske forfatningsdomstol fastslog, at dette forbud var i strid med den slovakiske forfatning, og at der derfor ikke var nogen grund til at gennemgå de væsentligste elementer af reglerne om EU's indre marked og træffe afgørelse om den eventuelle krænkelser heraf.

- (97) På baggrund heraf og under hensyntagen til denne sags særpræg og tilstedeværelsen og afvejningen af de relevante faktorer kan aktiviteterne i den obligatoriske sygesikring, således som den er organiseret og gennemført i Slovakiet, ikke anses for økonomiske aktiviteter.
- (98) I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen, at SZP/VZP som modtagere af de anfægtede foranstaltninger ikke kan opfattes som virksomheder i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten, og at disse foranstaltninger således ikke kan sidestilles med statsstøtte i medfør af denne bestemmelse.
- (99) Det er derfor ikke nødvendigt at gennemgå de øvrige betingelser for, at der kan være tale om statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller at undersøge de anfægtede foranstaltningers forenelighed.

8. KONKLUSION

- (100) I lyset af ovenstående betragtninger konkluderer Kommissionen, at de anfægtede foranstaltninger ikke udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende foranstaltninger, som Den Slovakiske Republik har iværksat til fordel for Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) og/eller Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP), udgør ikke statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten:

- a) kapitalforøgelsen i SZP på 450 mio. SKK foretaget mellem den 28. november 2005 og den 18. januar 2006
- b) Veritel 'a. s.' betaling af SZP's gæld fra 2003 til 2006
- c) tilskuddet til SZP fra sundhedsministeriet i 2006
- d) kapitalforøgelsen i VZP på 65,1 mio. EUR den 1. januar 2010
- e) risikoudligningsordningen, som blev oprettet ved del 3 i lov nr. 580/2004, og
- f) overførslen af kundeporteføljer fra afviklede sundhedsforsikringssekskaber, særlig fra selskabet Družstevná zdravotná poisťovňa til VZP og fra selskabet Európská zdravotná poisťovňa til SZP.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Den Slovakiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 2014.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Næstformand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/249

af 10. februar 2015

om forlængelse af gyldigheden af beslutning 2006/502/EF om et krav til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets

(meddelt under nummer C(2015) 603)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens beslutning 2006/502/EF ⁽²⁾ skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføring af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets.
- (2) Beslutning 2006/502/EF blev vedtaget i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2001/95/EF, der begrænser beslutningens gyldighedsperiode til højst et år, men giver mulighed for at forlænge gyldigheden med yderligere perioder, hver gang med højst et år.
- (3) Gyldighedsperioden for beslutning 2006/502/EF er blevet forlænget med flere 1-årsperioder, første gang ved Kommissionens beslutning 2007/231/EF ⁽³⁾ indtil den 11. maj 2008, anden gang ved Kommissionens beslutning 2008/322/EF ⁽⁴⁾ indtil den 11. maj 2009, tredje gang ved Kommissionens beslutning 2009/298/EF ⁽⁵⁾ indtil den 11. maj 2010, fjerde gang ved Kommissionens afgørelse 2010/157/EU ⁽⁶⁾ indtil den 11. maj 2011, femte gang ved Kommissionens afgørelse 2011/176/EU ⁽⁷⁾ indtil den 11. maj 2012, sjette gang ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/53/EU ⁽⁸⁾ indtil den 11. maj 2013, syvende gang ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/113/EU ⁽⁹⁾ indtil den 11. maj 2014 og ottende gang ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/61/EU ⁽¹⁰⁾ indtil den 11. maj 2015.
- (4) Der markedsføres fortsat lightere, der ikke er børnesikrede. Forekomsten heraf bør yderligere reduceres ved hjælp af intensiverede markedsovervågningsaktiviteter, fra målrettet prøveudtagning til effektive restriktive foranstaltninger.
- (5) Da der ikke findes andre tilfredsstillende foranstaltninger vedrørende børnesikring af lightere, er det nødvendigt at forlænge gyldighedsperioden for beslutning 2006/502/EF med yderligere 12 måneder.
- (6) Beslutning 2006/502/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved direktiv 2001/95/EF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 6, stk. 2, i beslutning 2006/502/EF affattes således:

»2. Denne beslutning anvendes indtil den 11. maj 2016.«

⁽¹⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ EUT L 198 af 20.7.2006, s. 41.⁽³⁾ EUT L 99 af 14.4.2007, s. 16.⁽⁴⁾ EUT L 109 af 19.4.2008, s. 40.⁽⁵⁾ EUT L 81 af 27.3.2009, s. 23.⁽⁶⁾ EUT L 67 af 17.3.2010, s. 9.⁽⁷⁾ EUT L 76 af 22.3.2011, s. 99.⁽⁸⁾ EUT L 27 af 31.1.2012, s. 24.⁽⁹⁾ EUT L 61 af 5.3.2013, s. 11.⁽¹⁰⁾ EUT L 38 af 7.2.2014, s. 43.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne afgørelse senest den 11. maj 2015 og offentliggør foranstaltningerne. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Věra JOUROVÁ
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/250

af 13. februar 2015

om ændring af bilag I og II til beslutning 2004/558/EF for så vidt angår status som værende fri for infektøs bovin rhinotracheitis for delstaterne Sachsen, Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg-Vorpommern i Tyskland

(meddelt under nummer C(2015) 706)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 64/432/EØF indeholder bestemmelser om handel med kvæg i Unionen. I henhold til direktivets artikel 9 kan en medlemsstat, der har et obligatorisk nationalt bekæmpelsesprogram for en af de smitsomme sygdomme, der er opført på listen i direktivets bilag E(II), forelægge Kommissionen dette program til godkendelse. Listen omfatter infektøs bovin rhinotracheitis. Infektøs bovin rhinotracheitis er beskrivelsen af de tydeligste kliniske tegn på infektion med bovin herpesvirus type 1 (BHV1). Artikel 9 i direktiv 64/432/EØF indeholder desuden nærmere regler om supplerende garantier, som kan kræves i samhandelen inden for Unionen.
- (2) I henhold til artikel 10 i direktiv 64/432/EØF skal en medlemsstat, der mener at være helt eller delvis fri for en af de smitsomme sygdomme, der er anført i bilag E(II), forelægge Kommissionen behørigt bevismateriale herfor. Samme artikel indeholder desuden nærmere regler om supplerende garantier, som kan kræves i samhandelen inden for Unionen.
- (3) Ved Kommissionens beslutning 2004/558/EF ⁽²⁾ godkendes programmerne til bekæmpelse og udryddelse af BHV1, som de medlemsstater, der er opført i bilag I til nævnte beslutning, har forelagt vedrørende de regioner, der er opført i nævnte bilag, og for hvilke der gælder supplerende garantier i henhold til artikel 9 i direktiv 64/432/EØF.
- (4) Endvidere indeholder bilag II til beslutning 2004/558/EF en liste over medlemsstatsregioner, der betragtes som frie for BHV1, og for hvilke der gælder supplerende garantier, jf. artikel 10 i direktiv 64/432/EØF.
- (5) For øjeblikket er alle regioner i Tyskland, undtagen delstaten Bayern og delstaten Thüringen, opført i bilag I til beslutning 2004/558/EF. Delstaten Bayern og delstaten Thüringen betragtes som frie for BHV1 og er derfor opført i bilag II til nævnte beslutning.
- (6) Tyskland har nu forelagt Kommissionen dokumentation til støtte for anmodningen om supplerende garantier, jf. artikel 10 i direktiv 64/432/EØF, for at delstaterne Sachsen, Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg-Vorpommern kan betragtes som frie for BHV 1.
- (7) På grundlag af vurderingen af det bevismateriale, der er forelagt af Tyskland, bør delstaterne Sachsen, Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg-Vorpommern ikke længere være opført i bilag I til beslutning 2004/558/EF, men bør opføres i bilag II til nævnte beslutning, og anvendelsen af de supplerende garantier, der er fastlagt i henhold til artikel 10 i direktiv 64/432/EØF, bør udvides til at omfatte dem. Bilag I og II til beslutning 2004/558/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) Beslutning 2004/558/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2004/558/EF af 15. juli 2004 om gennemførelse af Rådets direktiv 64/432/EØF for så vidt angår supplerende garantier med hensyn til IBR i forbindelse med handel inden for Fællesskabet med kvæg og godkendelse af de udryddelsesprogrammer, som visse medlemsstater har forelagt (EUT L 249 af 23.7.2004, s. 20).

- (9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag I og II til beslutning 2004/558/EF erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG I

Medlemsstater	Medlemsstatsregioner, for hvilke der gælder supplerende garantier med hensyn til infektiøs bovin rhinotracheitis, jf. artikel 9 i direktiv 64/432/EØF
Belgien	Alle regioner
Tjekkiet	Alle regioner
Tyskland	Alle regioner, undtagen delstaterne Bayern, Thüringen, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg-Vorpommern
Italien	Regionen Friuli-Venezia Giulia Regionen Valle d'Aosta Den selvstyrende provins Trento

BILAG II

Medlemsstater	Medlemsstatsregioner, for hvilke der gælder supplerende garantier med hensyn til infektiøs bovin rhinotracheitis, jf. artikel 10 i direktiv 64/432/EØF
Danmark	Alle regioner
Tyskland	Delstaterne Bayern, Thüringen, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Brandenburg, Berlin og Mecklenburg-Vorpommern
Italien	Den selvstyrende provins Bolzano
Østrig	Alle regioner
Finland	Alle regioner
Sverige	Alle regioner«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/251**af 13. februar 2015****om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater**

(meddelt under nummer C(2015) 710)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4,under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU ⁽⁴⁾ er der fastsat dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater. I bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse afgrænses og listeopføres en række områder, som er opdelt efter risikoniveauet under hensyntagen til den epidemiologiske situation. Listen omfatter områder i Estland, Italien, Letland, Litauen og Polen.
- (2) Artikel 11 i gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, hvorved der nedlægges forbud mod afsendelse til andre medlemsstater eller til tredjelande af fersk svinekød og af visse typer tilberedt svinekød og svinekødsprodukter fra de i bilaget angivne områder, bør revideres for at modvirke inkonsistens i håndteringen af undtagelser, der berører eksporten til tredjelande.
- (3) Siden oktober 2014 er kun få tilfælde af svinepest hos vildsvin blevet anmeldt på grænsen mellem Estland og Letland, og i begge medlemsstater i områder, som er opført i del I af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU. Der var to tilfælde i Litauen i Kaunas og Kupiškis.
- (4) Udviklingen i den nuværende epidemiologiske situation bør indgå i vurderingen af den risiko, der udgøres af den dyresundhedsmæssige situation i Estland, Letland og Litauen. For at målrette de dyresundhedsmæssige bekæmpelsesforanstaltninger og for at forhindre spredning af afrikansk svinepest samt for at hindre unødvendige forstyrrelser i samhandelen inden for Unionen og for at undgå, at tredjelande indfører uberettigede handelshindringer, bør EU-listen over områder omfattet af dyresundhedsmæssige bekæmpelsesforanstaltninger i gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU ændres og tage hensyn til den nuværende dyresundhedssituation med hensyn til denne sygdom i Estland, Letland og Litauen.
- (5) Det er derfor nødvendigt at ændre bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU for deri at indføje i bilagets del II de relevante områder i Estland, Letland og Litauen.
- (6) Gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU af 9. oktober 2014 om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2014/178/EU (EUT L 295 af 11.10.2014, s. 63).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 11, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Uanset stk. 1 kan de berørte medlemsstater med områder opført i bilagets del II, III eller IV tillade afsendelse af fersk svinekød som omhandlet i stk. 1 samt tilberedt svinekød og svinekødsprodukter bestående af eller indeholdende sådant svinekød til andre medlemsstater og tredjelande, hvis det tilberedte svinekød og svinekødsprodukterne er fremstillet af svin, der siden fødslen er holdt på bedrifter, der ligger uden for de i bilagets del II, III og IV angivne områder, og det ferske svinekød, det tilberedte svinekød og svinekødsprodukterne er produceret, oplagret og tilvirket på virksomheder, der er godkendt i henhold til artikel 12.

3. Uanset stk. 1 kan de berørte medlemsstater med områder opført i bilagets del II tillade afsendelse af fersk svinekød som omhandlet i stk. 1 samt tilberedt svinekød og svinekødsprodukter bestående af eller indeholdende sådant svinekød til andre medlemsstater og tredjelande, hvis det tilberedte svinekød og svinekødsprodukterne er fremstillet af svin, der opfylder kravene i artikel 3, stk. 1 og 2 eller stk. 3.«

2) Bilaget ændres som angivet i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Vytienis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU foretages følgende ændringer:

1) I del I foretages følgende ændringer:

a) Angivelserne vedrørende Estland affattes således:

»1. **Estland**

Følgende områder i Estland:

- Põlvamaa maakond
- Häädemeeste vald
- Kambja vald
- Kasepää vald
- Kolga-Jaani vald
- Konguta vald
- Kõo vald
- Kõpu vald
- Laekvere vald
- Lasva vald
- Meremäe vald
- Nõo vald
- Paikuse vald
- Pärsti vald
- Puhja vald
- Rägavere vald
- Rannu vald
- Rõngu vald
- Saarde vald
- Saare vald
- Saarepeedi vald
- Sõmeru vald
- Surju vald
- Suure-Jaani vald
- Tahkuranna vald
- Torma vald
- Vastseliina vald
- Viiratsi vald
- Vinni vald
- Viru-Nigula vald
- Võru vald
- Võru linn
- Kunda linn
- Viljandi linn.«

b) Angivelserne vedrørende Letland affattes således:

»2. **Letland**

Følgende områder i Letland:

- Aizkraukles novads
- Alojās novads
- i Alūksnes novads: Ilzenes pagasti, Zeltiņu pagasti, Kalncempju pagasti, Annas pagasti, Malienas pagasti, Jaunannas pagasti, Mārupes pagasti og Liepnas pagasti
- Amatas novads
- i Apes novads: Virešu pagasts
- Balinavas novads
- Balvu novads
- Cēsu novads
- Gulbenes novads
- Ikšķiles novads
- Inčukalna novads
- Jaunjelgavas novads
- Jaunpiepargas novads
- Ķeguma novads
- Kocēnu novads
- Krimuldas novads
- Lielvārdes novads
- Līgatnes novads
- Limbažu novads
- Mālpils novads
- Mazsalacas novads
- Neretas novads
- Ogres novads
- Pārgaujas novads
- Priekule novads
- Raunas novads
- Ropažu novads
- Rugāju novads
- Salacgrīvas novads
- Salas novads
- Sējas novads
- Siguldas novads
- Skrīveru novads
- Smiltenes novads
- Vecpiebalgas novads
- Vecumnieku novads
- Viesītes novads

- Viļakas novads
- Valmiera republikas pilsēta.»

c) Angivelserne vedrørende Litauen affattes således:

»3. **Litauen**

Følgende områder i Litauen:

- i Kėdainiai rajono savivaldybė: Josvainių seniūnija, Pernaravos seniūnija, Krakių seniūnija, Kėdainių miesto seniūnija, Dotnuvos seniūnija, Gudžiūnų seniūnija og Surviliškio seniūnija
- i Panevėžys rajono savivaldybė: Krekenavos seniūnija, Upytės seniūnija, Velžio seniūnija, Miežiškių seniūnija, Karsakiškio seniūnija, Naujamiesčio seniūnija, Paįstrio seniūnija, Panevėžio seniūnija og Smilgių seniūnija
- i Radviliškis rajono svaivaldybė: Skėmių seniūnija og Sidabravo seniūnija
- Kaunas miesto savivaldybė
- Panevėžys miesto savivaldybė
- Kaišiadorys rajono savivaldybė
- Kaunas rajono savivaldybė
- Pasvalys rajono savivaldybė
- Prienai rajono savivaldybė
- Birštonas savivaldybė
- Kalvarija savivaldybė
- Kazlu Ruda savivaldybė
- Marijampole savivaldybė.»

2) I del II foretages følgende ændringer:

a) Angivelserne vedrørende Estland affattes således:

»1. **Estland**

Følgende områder i Estland:

- Ida-Virumaa maakond
- Valgamaa maakond
- Abja vald
- Halliste vald
- Karksi vald
- Paistu vald
- Tarvastu vald
- Antsla vald
- Mõniste vald
- Varstu vald
- Rõuge vald
- Sõmerpalu vald
- Haanja vald
- Misso vald
- Urvaste vald.»

b) Angivelserne vedrørende Letland affattes således:

»2. **Letland**

Følgende områder i Letland:

- Aknīstes novads
- i Alūksnes novads: Veclaicenes pagasti, Jaunlaicenes pagasti, Ziemeļu pagasti, Alsviķu pagasti, Mārkalnes pagasti, Jaunalūksnes pagasti og Pededzes pagasti.
- i Apes novads: Gaujienas pagasti, Trapenes pagasti og Apes pagasti.
- Cesvaines novads
- Ērgļu novads
- Ilūkstes novads
- Jēkabpils republikas pilsēta
- Jēkabpils novads
- Kokneses novads
- Krustpils novads
- Līvānu novads
- Lubānas novads
- Madonas novads
- Pļaviņu novads
- Varakļānu novads.«

c) Angivelserne vedrørende Litauen affattes således:

»3. **Litauen**

Følgende områder i Litauen:

- i Anykščiai rajono savivaldybė: Andrioniškis seniūnija, Anykščiai seniūnija, Debeikiai seniūnija, Kavarskas seniūnija, Kurkliai seniūnija, Skiemonys seniūnija, Traupis seniūnija, Troškūnai seniūnija, Viešintos seniūnija og den del af Svėdasai, som ligger syd for vej nr. 118
 - i Kėdainiai rajono savivaldybė: Pelėdnagių seniūnija, Vilainių seniūnija, Truskavos seniūnija og Šėtos seniūnija
 - i Kupiškis rajono savivaldybė: Alizava seniūnija, Kupiškis seniūnija, Noriūnai seniūnija og Subačius seniūnija.
 - i Panevėžys rajono savivaldybė: Ramygalos seniūnija, Vadoklių seniūnija og Raguvos seniūnija.
 - Alytus apskritis
 - Vilnius miesto savivaldybė
 - Biržai rajono savivaldybė
 - Jonava rajono savivaldybė
 - Šalčininkai rajono savivaldybė
 - Širvintos rajono savivaldybė
 - Trakai rajono savivaldybė
 - Ukmergė rajono savivaldybė
 - Vilnius rajono savivaldybė
 - Elektrenai savivaldybė.«
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/252**af 13. februar 2015****om ændring af bilag II til beslutning 2007/777/EF for så vidt angår oplysningerne om USA i listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra import af kødprodukter og behandlede maver, blærer og tarme til Unionen er tilladt i forbindelse med højpatogen aviær influenza***(meddelt under nummer C(2015) 714)***(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽¹⁾, særlig artikel 8, indledningen, artikel 8, nr. 1), første afsnit, artikel 8, nr. 4), og artikel 9, stk. 4, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens beslutning 2007/777/EF ⁽²⁾ er der fastsat dyre- og folkesundhedsmæssige bestemmelser for import til samt transit og oplagring i Unionen af sendinger af kødprodukter og behandlede maver, blærer og tarme (i det følgende benævnt »varerne«).
- (2) I del 1 i bilag II til beslutning 2007/777/EF er de områder i tredjelande, for hvilke indførsel i Unionen af varerne er begrænset af dyresundhedsmæssige grunde, og for hvilke regionalisering finder anvendelse, beskrevet. Del 2 i det nævnte bilag indeholder en liste over tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra indførsel til Unionen af varerne er tilladt, forudsat at de er blevet underkastet den relevante behandling som fastsat i del 4 i bilaget.
- (3) USA er opført i del 2 i bilag II til beslutning 2007/777/EF som godkendt med hensyn til bl.a. indførsel til Unionen af varer hidrørende fra fjerkræ, opdrættet fuglevildt og vildtlevende fuglevildt, der er blevet underkastet en ikke-specifik behandling som omhandlet i del 4 i det nævnte bilag (»behandling A«). Godkendelsen forudsætter, at det kød, hvoraf produkterne blev fremstillet, opfylder de dyresundhedsmæssige betingelser for fersk kød, herunder dets oprindelse i et tredjeland eller dele heraf, der er frit/frie for højpatogen aviær influenza (HPAI) som fastsat i standardcertifikatet i bilag III til beslutning 2007/777/EF.
- (4) En aftale mellem Unionen og USA ⁽³⁾ giver mulighed for en hurtig, gensidig anerkendelse af regionaliseringsforanstaltninger i tilfælde af sygdomsudbrud i EU eller i USA (i det følgende benævnt »aftalen«).
- (5) Der er blevet bekræftet udbrud af HPA1 af subtype H5N8 på en fjerkræbedrift i Douglas County i staten Oregon og af subtype H5N2 i staten Washington i USA.
- (6) Behandling A er ikke tilstrækkelig til at eliminere de dyresundhedsrisici, der er forbundet med indførsel til Unionen af varer hidrørende fra fjerkræ, opdrættet fuglevildt (undtagen strudsefugle), opdrættede strudsefugle og vildtlevende fuglevildt fra Douglas County i staten Oregon og fra hele staten Washington, i betragtning af den nuværende epidemiologiske situation for HPA1 i USA. Med henblik på at forebygge indslæbning af HPA1-virus til Unionen bør disse produkter mindst underkastes behandling D, jf. del 4 i bilag II til beslutning 2007/777/EF (»behandling D«).

⁽¹⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2007/777/EF af 29. november 2007 om dyre- og folkesundhedsbetingelser og standardcertifikater for import fra tredjelande af visse kødprodukter og behandlede maver, blærer og tarme til konsum og om ophævelse af beslutning 2005/432/EF (EUT L 312 af 30.11.2007, s. 49).

⁽³⁾ Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om sundhedsforanstaltninger til beskyttelse af folke- og dyresundheden i samhandelen med levende dyr og animalske produkter som godkendt på vegne af Det Europæiske Fællesskab ved Rådets afgørelse 1998/258/EF (EFT L 118 af 21.4.1998, s. 1).

- (7) USA har indsendt oplysninger om den epidemiologiske situation i landet og de foranstaltninger, det har truffet for at forhindre yderligere spredning af HPAI, og Kommissionen har evalueret disse oplysninger. På grundlag af denne evaluering samt de forpligtelser, der er fastsat i aftalen, og de garantier, der blev stillet af USA, er det rimeligt at konkludere, at kravet om behandling D bør være tilstrækkeligt til at dække de risici, der er forbundet med indførsel til Unionen af varer hidrørende fra fjerkræ, opdrættet fuglevildt (undtagen strudsefugle), opdrættede strudsefugle og vildtlevende fuglevildt fra Douglas County i staten Oregon og fra hele staten Washington, hvor veterinærmyndighederne i USA har indført restriktioner på grund af de nuværende udbrud af HPAI. Del 1 og 2 i bilag II til beslutning 2007/777/EF bør derfor ændres for at tage højde for regionaliseringen.
- (8) Beslutning 2007/777/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag II til beslutning 2007/777/EF ændres som angivet i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Vytėnis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag II til beslutning 2007/777/EF foretages følgende ændringer:

1) I del 1 indsættes følgende række vedrørende USA mellem oplysningerne vedrørende Rusland og oplysningerne vedrørende Sydafrika:

»USA	US	01/2014	Hele landet
	US-1	01/2014	Hele USA undtagen området US-2
	US-2	01/2014	Det område af USA, der svarer til Douglas County i staten Oregon og til hele staten Washington«

2) I del 2 affattes oplysningerne vedrørende USA således:

»US	USA US	A	A	A	A	XXX	XXX	A	A	A	XXX	A	XXX	XXX
	USA US-1	A	A	A	A	A	A	A	A	A	XXX	A	A	XXX
	USA US-2	A	A	A	A	D	D	A	A	A	XXX	A	D	XXX«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2015/253**af 16. februar 2015****om fastsættelse af bestemmelser om prøvetagning og rapportering i henhold til Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1b, og artikel 7, stk. 1a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det har høj prioritet at sikre omkostningseffektivitet og sammenhæng i gennemførelsen og håndhævelsen af direktiv 1999/32/EF for at opnå de forventede sundheds- og miljøgevinster som følge af reducerede udledninger af svovldioxid fra skibsfarten og derigennem fremme fair konkurrence og øget bæredygtighed inden for søtransport.
- (2) Med henblik på at gennemføre artikel 3a, 4a og 4b i direktiv 1999/32/EF effektivt bør medlemsstaterne sikre tilstrækkelig hyppig og nøjagtig prøvetagning af skibsbrændstoffer, der leveres til skibe eller anvendes om bord på dem, herunder inspektioner af skibenes logbøger og bunkerleveringsattester.
- (3) I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 1999/32/EF træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til ved prøvetagning at kontrollere svovlindholdet i de skibsbrændstoffer, der anvendes til forbrænding om bord, når skibene befinder sig inden for relevante havområder og havne. I denne sammenhæng bør prøvetagningen være bredt sammensat, således at den omfatter alle de metoder til sikring af regeloverholdelsen, som er fastlagt i direktivets artikel 6, stk. 1a, litra a), b) og c).
- (4) Fysisk prøvetagning af skibsbrændstoffer med henblik på kontrol af overholdelsen af reglerne bør gennemføres enten ved at fremskaffe og analysere en stikprøve af brændstof fra skibets brændstofs-system eller ved at analysere forseglede brændstofprøver, der befinder sig om bord.
- (5) Prøvetagningens hyppighed bør fastlægges på grundlag af antallet af skibe, der anløber en medlemsstat, kontrollen af skibenes papirer, anvendelsen af alternative udvælgelsesteknologier for at sikre en ligelig fordeling af byrderne blandt medlemsstaterne og omkostningseffektivitet samt specifikke advarsler vedrørende enkelte skibe.
- (6) Prøvetagningen af skibsbrændstoffer under levering til skibe skal være målrettet skibsbrændstofleverandører, som gentagne gange ikke har overholdt den angivne specifikation på bunkerleveringsattesten, under hensyntagen til den mængde skibsbrændstof, som leverandøren markedsfører.
- (7) For at sikre en omkostningseffektiv gennemførelse af direktiv 1999/32/EF bør medlemsstaterne opfordres til at overholde den pålagte hyppighed af prøvetagningen og udvælge skibe til brændstofkontrol på grundlag af nationale risikobaserede udvælgelsesmekanismer eller ved hjælp af innovative metoder til sikring af regeloverholdelsen samt til at dele de indsamlede oplysninger med andre medlemsstater.
- (8) Et dedikeret EU-informationssystem, som er udviklet og drevet af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, vil være tilgængeligt for medlemsstaterne fra 1. januar 2015 og skal tjene som platform for registrering og udveksling af oplysninger om resultater af de enkelte kontroller inden for rammerne af direktiv 1999/32/EF. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at anvende systemet, som kan bidrage betydeligt til rationalisering og optimering af vurderingen af, om direktivets krav overholdes.
- (9) For ikke at lægge uforholdsmæssige administrative byrder på medlemsstater uden kystlinje, på skibe, som fører deres flag, eller på deres skibsbrændstofleverandører, bør visse bestemmelser ikke gælde for disse medlemsstater.
- (10) Rapporteringen bør tage hensyn til den bedst mulige brug af alle tilgængelige avancerede teknologier, således at den administrative byrde kan holdes på et minimum, og de medlemsstater, der ønsker det, får fleksibiliteten til at rapportere på en mere traditionel måde. Derfor får medlemsstaterne muligheden for at bruge EU-informationssystemet til at opfylde de relevante årlige rapporteringsforpligtelser i direktiv 1999/32/EF.

⁽¹⁾ EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13.

- (11) Medlemsstaterne kan tidligst den 1. januar 2016, og under forudsætning af at fælles data om kontrol og prøvetagning vedrørende svovl er tilgængelige, anvende den risikobaserede udvælgelsesmekanisme, der er integreret i EU-informationssystemet, til at prioritere kontrollen af skibsbrændstof på en omkostningseffektiv måde.
- (12) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i direktiv 1999/32/EF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

Ved denne afgørelse fastsættes bestemmelser om prøvetagningsmetoder, prøvetagningens hyppighed og rapportering i medfør af direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »brændstoftank«: en tank, hvorfra brændstof føres til efterfølgende brændseloliefyrede forbrændingsmotorer
- 2) »brændstofsysteem«: det systeem, der understøtter fordelingen, filtreringen, rensningen af og forsyningen med olie fra brændstoftankene til de brændseloliefyrede forbrændingsmotorer
- 3) »skibsrepræsentant«: skibsføreren eller den ansvarshavende officer, som har ansvaret for de anvendte skibsbrændstoffer, dokumentationen og for at aftale det alternative prøvetagningspunkt for brændstoffet
- 4) »svovlinspektør«: en person, der af en medlemsstats kompetente myndighed er behørigt autoriseret til at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne i direktiv 1999/32/EF
- 5) »EU-informationssystem«: et systeem, der drives af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og anvender de enkelte skibes havneanløbsdata inden for informationshåndteringssystemet SafeSeaNet, der er oprettet ved artikel 22a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF ⁽¹⁾ (»SafeSeaNet«), til at registrere og udveksle oplysninger om resultaterne af de enkelte kontroller inden for rammerne af direktiv 1999/32/EF. En risikobaseret EU-udvælgelsesmekanisme udvikles inden for rammerne af direktiv 1999/32/EF på grundlag af resultaterne af de enkelte kontroller og de dertil knyttede anmærkninger.

Artikel 3

Hypigheden af prøvetagning af skibsbrændstoffer, der anvendes om bord på skibe

1. Medlemsstaterne foretager inspektioner af skibenes logbøger og bunkerleveringsattester om bord på mindst 10 % af det samlede antal skibe, der årligt anløber den pågældende medlemsstat.

Det samlede antal skibe, der anløber en medlemsstat, svarer her til det gennemsnitlige antal skibe de tre foregående år, således som det er blevet rapporteret via SafeSeaNet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10).

2. Fra den 1. januar 2016 kontrolleres svovlindholdet i det skibsbrændstof, der anvendes om bord, desuden via prøvetagning og/eller analyse af mindst følgende procentdel af de inspicerede skibe nævnt i stk. 1:

- a) 40 % i medlemsstater, der fuldt ud grænser op til SOx-emissionskontrolområder (SECA-områder)
- b) 30 % i medlemsstater, der delvist grænser op til SECA-områder
- c) 20 % i medlemsstater, der ikke grænser op til SECA-områder.

I medlemsstater, der ikke grænser op til SECA-områder, kræves det fra den 1. januar 2020, at svovlindholdet i det skibsbrændstof, der anvendes om bord, også kontrolleres via prøvetagning og/eller analyse af mindst 30 % af de inspicerede skibe nævnt i stk. 1.

Medlemsstaterne kan overholde de i dette stykke fastsatte hyppigheder ved at vælge skibe på grundlag af nationale risikobaserede udvælgelsesmekanismer og specifikke advarsler om enkelte skibe, som rapporteres i EU-informationssystemet.

3. Det efter stk. 2 beregnede antal skibe, som ligeledes skal kontrolleres ved prøvetagning og/eller analyse, kan enten justeres (men må ikke reduceres med mere end 50 %):

- a) ved at fratække det antal skibe, hvis mulige overtrædelse af reglerne er blevet kontrolleret ved hjælp af fjernovervågningsteknologier eller quick scan-analysemetoder, eller
- b) ved at fastlægge et passende antal, når kontrollen af papirer i overensstemmelse med stk. 1 gennemføres om bord på mindst 40 % af de skibe, der anløber den pågældende medlemsstat på årsbasis.

Den justering som omhandles i litra a) og b) skal rapporteres i EU-informationssystemet.

4. Fra den 1. januar 2016 kan medlemsstaterne i stedet for at følge den årlige frekvens fastlagt i stk. 1, 2 og 3 anvende en årlig prøvetagningsfrekvens baseret på EU's risikobaserede udvælgelsesmekanisme.

5. Denne artikel gælder ikke for Tjekkiet, Luxembourg, Ungarn, Østrig og Slovakiet.

Artikel 4

Hypigheden af prøvetagning af skibsbrændstoffer under levering til skibe

1. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1a, litra b), i direktiv 1999/32/EF og under hensyntagen til den leverede mængde skibsbrændstoffer foretager medlemsstaterne på grundlag af rapporteringen i EU's informationssystem eller den årsrapport, der er omhandlet i artikel 7, prøvetagning og analyse af skibsbrændstoffer under levering til skibe, når brændstofleverandørerne er registreret i medlemsstaten, og det mindst tre gange i et givent år er blevet konstateret, at de har leveret brændstof, der ikke overholder den i bunkerleveringsattesten angivne specifikation.

2. Denne artikel gælder ikke for Tjekkiet, Luxembourg, Ungarn, Østrig og Slovakiet.

Artikel 5

Prøvetagningsmetoder til kontrol af svovlindholdet i det skibsbrændstof, der anvendes om bord

1. I tilfælde hvor svovlindholdet i de skibsbrændstoffer, der anvendes om bord, kontrolleres i overensstemmelse med artikel 3, anvender medlemsstaterne følgende trinvis tilgang til prøvetagningen og kontrollen af overholdelsen af svovlstandarderne:

- a) inspektion af skibenes logbøger og bunkerleveringsattester
- b) i fornødent omfang en eller begge af følgende metoder til prøvetagning og analyse:
 - i) analyse af de forseglede brændstofprøver, der befinder sig om bord og følger med bunkerleveringsattesterne, og som er taget i overensstemmelse med regel 18(8.1) og (8.2) i bilag VI til MARPOL

- ii) stikprøvetagning om bord af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord i overensstemmelse med artikel 6 efterfulgt af analyse.
2. Efter udført kontrol og analyse af svovlindholdet registrerer svovlinspektøren oplysningerne om den brændstoffspe-cifikke inspektion og anmærkninger i overensstemmelse med de oplysninger, der anmodes om i artikel 7, litra a).

Artikel 6

Stikprøver om bord

1. Medlemsstaterne foretager stikprøven af skibsbrændstoffet om bord ved hjælp af en eller flere stikprøver det sted, hvor der er monteret en ventil specielt til stikprøver i brændstofs-systemet, således som dette er beskrevet i skibets brændstofrørdiagram eller dets averteringstegning, og som flagstatens myndigheder eller den anerkendte organisation, der handler på dennes vegne, har godkendt.
2. Hvis det i stk. 1 omtalte sted ikke forefindes, skal prøvetagningsstedet for brændstoffet være det sted, hvor der er placeret en ventil med henblik på at tage en prøve, og det skal:
 - a) give let og sikker adgang
 - b) tage hensyn til forskellige kvaliteter af det brændstof, der anvendes til den brændselsoliefyrede forbrændingsmotor
 - c) befinde sig nedstrøms i forhold til det brændstof, der anvendes fra brændstoftanken
 - d) være så tæt på den brændselsoliefyrede forbrændingsmotors brændstoftilførsel som det er muligt og sikkert under hensyntagen til typerne af brændstof, strømhastigheden, temperaturen og trykket bagved det valgte prøvetagningssted
 - e) foreslås af skibsrepræsentanten og accepteres af svovlinspektøren.
3. Medlemsstaterne kan tage en stikprøve mere end et sted i brændstofs-systemet med henblik på at fastslå, om der er tale om en mulig krydskontaminering af brændstoffet pga. manglende adskillelse af brændstofs-systemerne, eller hvor der anvendes flere brændstoftanke.
4. Medlemsstaterne sikrer, at stikprøven placeres i en prøvebeholder, hvorfra der kan påfyldes mindst tre prøveflasker, som er repræsentative for det anvendte skibsbrændstof.
5. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre følgende:
 - a) at prøveflaskerne forsegles af svovlinspektøren med en unik identifikator, som anbringes under overværelse af skibsrepræsentanten
 - b) at to prøveflasker bringes i land for at blive analyseret
 - c) at skibsrepræsentanten opbevarer en prøveflaske i en periode på mindst 12 måneder fra prøvetagningsdatoen.

Artikel 7

Oplysninger, som skal angives i årsrapporten

Den årsrapport, som medlemsstaterne skal indgive til Kommissionen angående overholdelsen af svovlstandarderne for skibsbrændstoffer, skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) det samlede årlige antal og typerne af overtrædelser af reglerne for det målte svovlindhold i det brændstof, der er blevet undersøgt, herunder omfanget af de enkelte overtrædelser og det gennemsnitlige svovlindhold, der er blevet konstateret ved prøvetagning og analyse
- b) det samlede årlige antal kontroller af papirer, herunder bunkerleveringsattester, brændstofpåfyldningslokaliteter, oliejournaler, logbøger, procedurer for brændstofs-kift og fortegnelser

- c) erklæringer om manglende tilgængelighed af skibsbrændstoffer, jf. artikel 4a, stk. 5b, i direktiv 1999/32/EF, herunder skibsoplysninger, påfyldningshavn og medlemsstater, hvor brændstoffet ikke var tilgængeligt, antallet af erklæringer fra samme skib og typer ikke-tilgængelig brændselsolie
- d) meddelelser og protestskrivelser vedrørende svovlindholdet i brændstoffer rettet til skibsbrændstofleverandører i deres territorium
- e) en liste med navn og adresse på alle skibsbrændstofleverandører i den relevante medlemsstat
- f) beskrivelsen af anvendelsen af alternative emissionsreduktionsmetoder, herunder forsøg og løbende overvågning af emissioner — eller alternative brændstoffer og kontroller af, at der fortsat opnås SO_x-reduktioner i overensstemmelse med bilag I og II til direktiv 1999/32/EF for skibe, der sejler under medlemsstatens flag
- g) hvor det er relevant en beskrivelse af nationale risikobaserede udvælgelsesmekanismer, herunder specifikke advarsler, og anvendelsen og resultaterne af fjernovervågning og andre tilgængelige teknologier til at prioritere skibe med henblik på kontrol
- h) det samlede antal og typen af indledte overtrædelsesprocedurer og/eller sanktioner, beløbsstørrelsen for de bøder, som den kompetente myndighed har pålagt henholdsvis skiboperatører og skibsbrændstofleverandører
- i) for hvert enkelt skib, efter kontrollen af dets logbøger og bunkerleveringsattester og/eller prøvetagning:
 - i) skibsdata, herunder IMO-nummer, type, alder og tonnage
 - ii) rapporter om prøvetagninger og analyser, herunder antallet og typen af prøver, de anvendte prøvetagningsmetoder og prøvetagningssteder, med henblik på kontrol af skibstypen
 - iii) relevante oplysninger om bunkerleveringsattester, brændstofpåfyldningslokaliteter, oliejournaler, logbøger, procedurer for brændstofsift og fortegnelser
 - iv) håndhævelsesforanstaltninger og juridiske procedurer, der er indledt på nationalt plan, og/eller sanktioner over for det enkelte skib.

Artikel 8

Rapportens format

1. Medlemsstaterne kan anvende EU-informationssystemet til umiddelbart efter kontrollen at registrere alle relevante brændstofs specifikke kontroloplysninger og anmærkninger i systemet, herunder prøvetagningsrelaterede oplysninger.
2. Medlemsstater, der anvender EU-informationssystemet til at registrere, udveksle og dele data om kontrollerne, kan anvende den årligt aggregerede sammenstilling af håndhævelsesforanstaltninger, som EU-informationssystemet stiller til rådighed, med henblik på at opfylde deres rapporteringsforpligtelser, som er fastlagt ved artikel 7 i direktiv 1999/32/EF.
3. Medlemsstater, der ikke anvender EU-informationssystemet, sørger enten for en forbindelse mellem EU-informationssystemet og deres nationale system, der i givet fald som minimum kan registrere de samme datafelter som EU-informationssystemet, eller de rapporterer elektronisk om alle de punkter, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA